

FÖRSTA INSEGLET

Låt oss böja våra huvuden nu och be! Vår himmelske Fader, vi tackar Dig ikväll för denna ytterligare möjlighet att få komma och tillbe Dig. Vi är tacksamma för att få vara levande och för att få ha denna härliga uppenbarelse om Evgigt Liv boende i oss. Och vi har kommit ikväll, Fader, för att studera Ditt Ord tillsammans, de här mäktiga, fördolda hemligheterna, som har varit gömda allt sedan världen grundlades. Och Lammet är den Ende, som kan uppenbara Det för oss. Jag ber, att Han ska komma ibland oss ikväll och ta av Sitt Ord och uppenbara Det för oss, så att vi kan få veta, hur vi ska bli bättre tjänare åt Honom i de här yttersta tiderna. Å, Gud, då vi ser, att vi nu är i den yttersta tiden, hjälp oss att förstå vår plats, Herre, och vår skröpliga varelse och vissheten om Herrens snara Tillkommelse! Vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

² Jag tror, att det var David, som sa: "Jag var lycklig, då de sa till mig: 'Låt oss gå till Herrens hus!'" Det är alltid en stor förmån att få komma. Och – och studiet av Ordet tillsammans ger oss det här härliga hoppet.

³ Nu är det många, som står, och jag kommer bara att skynda mig så fort som möjligt. Men jag litar på, att Ni har njutit av Den Helige Andes Närvaro, liksom jag har, de här två sista gångerna. [Församlingen säger: "Amen." – Utg.]

⁴ Och idag var det någonting, som hände mig, som inte har hänt mig på länge. Jag läste på om det här, om den här uppenbarelsen här, om öppningen av Inseglet.

⁵ För åratal sedan gick jag igenom Det här, för omkring en tjugo år sedan, antar jag, eller någonting liknande, men på ett eller annat sätt blev jag aldrig precis exakt tillfredsställd. Det verkade, som om det var en del saker, särskilt i de här Inseglen, för de där Inseglen är hela Boken. Förstår Ni? Det är Boken. Hela Boken är en enda Bok, som är förseglad. Den börjar . . .

⁶ Till exempel, om jag hade någonting här, så skulle jag visa Er, vad jag menar. [Broder Branham illustrerar hoprullandet och förseglingen av en bok genom att använda pappersark. – Utg.] Här är ett insegel. Det där är ett, och man rullar ihop det *så här*, sättet som det rullades på. Och man rullar ihop det på det här viset. Och vid slutet, där är det en liten bit, som sticker ut, *så där*. Det där är det första inseglet. All right, då, det där är första delen av boken. Sedan rullas nästa insegel på på *det här* viset, precis bredvid det. Och det rullas ihop på det här viset, liksom *här*. Och så, vid slutet, just *här*, är det en till, som sticker ut. Det betyder två insegel.

⁷ Och det var på det sättet hela Bibeln skrevs, i bokrullar. [Broder Branham rullar upp pappersarken, som han använde som illustration. – Utg.] Och så . . . Att bryta de här Inseglen, det öppnar Bokens hemligheter.

⁸ Kom Ni åt att studera i Jeremia, hur han skrev det där, många av Er, som antecknade det igår kväll? Hur de där inseglen skrevs och lades bort för att bevaras, tills han kom tillbaka efter sjuttio års fångenskap. Han fick komma tillbaka och gjorde anspråk på sin egendom.

⁹ Och jag tycker förvisso om att studera Det. Man kan inte . . . Det finns inget sätt att uttrycka Det alltsammans, för det är ett evigt Ord. Och det är en evig Bok, därför måste vi bara liksom ta med höjdpunkterna. Och idag, då jag läste på, har jag skrivit ner många Skriftställen, så Ni kan studera Det. Och även . . . Och banden kommer att uppenbara mycket av Det, då Ni studerar. Och det finns så många saker!

¹⁰ Om jag bara kunde få stå här på plattformen och uppenbara Det för Er, på det sättet, som det uppenbarades för mig i rummet, å, det skulle vara underbart. Men då man kommer hit, blir man pressad, och man bara liksom hoppar över sakerna och försöker att bara få fram huvuddelen till människorna, så att de kan få se Det.

¹¹ Jag sätter förvisso värde på den där sången, som broder Ungren nyss sjöng, *Ner från Sin Härlighet*. Om inte Han hade kommit ifrån Sin Härlighet, var skulle vi allesammans då vara ikväll? Så vi är tacksamma, för att Han kom ner för att hjälpa oss.

¹² Med många som står, nu, ska vi bara skynda oss raka vägen in här, så – så gott vi kan. Jag säger inte, att vi ska skynda oss raka vägen igenom, utan jag menar, att vi ska komma igång så fort som möjligt. Och låt oss nu slå upp, efter . . .

¹³ Vi har haft det 1:a kapitlet, 2:a, 3:e och 4:e. Och 5:e igår kväll. Och ikväll börjar vi med det 6:e kapitlet i Uppenbarelsesboken.

¹⁴ Då vi nu studerar det här kapitlet, hänvisar vi till olika ställen, även till Gamla och Nya Testamentet, likaledes, för hela Boken är Jesu Kristi uppenbarelse. Förstår Ni? Det där är alltsammans Herrens Jesu uppenbarelse, Jesu Kristi uppenbarelse. Det är Gud, som uppenbarar Sig i Boken, uppenbarar Sig genom Kristus i Boken. Och Kristus är uppenbarelsen av Gud. Han kom för att uppenbara Gud, för Han och Gud var densamme. ”Gud var i Kristus och försonade världen med Sig själv.” Med andra ord, man kunde aldrig veta precis, vad Gud var, förrän Han uppenbarade Sig genom Kristus. Då kan man se.

¹⁵ Jag brukade tänka för årtal sedan, att kanske Gud var arg på mig, men Kristus älskade mig. Jag kom att finna, att det är samma Person, ser Ni. Och Kristus är själva hjärtat på Gud.

16 Och nu, då vi studerar det här, jämför vi det nu. De tre första böckerna i Bibeln, i Uppenbarelseboken, som vi har ganska ordentligt kammat igenom, är församlingens tidsåldrar, de sju församlingstidsåldrarna. Nu finns det sju församlingstidsåldrar, Sju Insegel, Sju Basuner och Vredesskålar och orena andar liksom paddor, och allt det här hör ihop.

17 Å, så jag skulle tycka om att ha en – en stor, stor karta och rita ut det alltsammans över den, på det sättet jag ser det, ser Ni, precis hur var och en kommer på sin plats. Jag har ritat ut det på ett litet pappersark, men jag. . . Ni vet det. Och så långt har allting träffat precis exakt rätt. Och med tiden och tidsåldrarna, som de har kommit och gått, och allting har passat in precis fullkomligt rätt. Så det kanske inte är rätt alltsammans, men det är det bästa jag vet om det i alla fall. Och jag vet, att om – om jag gör mitt bästa, och jag gör ett misstag, då jag försöker göra mitt bästa, och det bästa jag känner till, att Gud säkert kommer att förlåta mig, för att jag gör. . . För felet om jag har gjort fel.

18 Men de där första tre böckerna är nu det första, de Sju Församlingstidsåldrarna. Och sedan finner vi i det 4:e kapitlet i Uppenbarelseboken, att Johannes tas upp. Förstår Ni? Vi ser församlingarna. Det sägs inte alltför mycket om församlingstidsåldrarna. Det är där, som jag tror, att folk kommer att bli så förvånade. De – de – de placerar Församlingen långt borta i Vedermodan, i de där sakerna som sker. Och, som jag sa i söndags, igår, innan man vet ordet av, kommer de där vedermodorna att bryta in, och man kommer att undra, varför det inte var. . . Den första tillkommelsen var Borttryckelsen. Och det kommer att vara liksom det har varit, den har skett, och man visste inte om det. Förstår Ni?

19 Nu är det inte alltför mycket utlovat åt den där Församlingen, den där Hedning-Församlingen, Bruden. Nu vill jag, att Ni ska hålla i minnet, att det finns en församling och en Brud. Förstår Ni?

20 Man måste alltid få det att gå i tretal. Fyrtal är fel. Tretal! Tretal, sjutal, tiotal, tolvtal och tjugofyrtal och fyrtiotal, femtiotal, de där obrutna talen. Bibeln är. . . Och Gud låter Sina Budskap gå i – i ant-. . . I Bibelns tal, i de där antalen. Och om man får någonting, som inte stämmer med ett av de där talen, är det bäst, att man ser upp. Det kommer inte att gå ihop rätt med nästa sak. Man måste ta det tillbaka hit, dit där man börjar.

21 Broder Vayle, broder Lee Vayle, han – han. . . Jag tror, att han är här. Vi talades vid här om dagen om folk, som spårade ur. Det är precis som att skjuta till måls. Om den där bössan är perfekt balanserad, perfekt inriktad och inställd, så måste den träffa måltavlan, om inte pipan rör sig eller vrider sig, eller vibrationen påverkar den, och varhelst. . . Eller en vindil. Var det än börjar någonstans, finns det bara en enda sak att göra, det

är att komma tillbaka dit, där den lämnade spåret, och starta på nytt, om den ska träffa målet. Om den inte gör det, å, då träffar den bara inte målet.

²² Och det är så det är, då man studerar Skriften, tror jag. Om vi finner, att vi börjar med någonting här, och det inte träffar rätt, då ser man, att det inte är så, ja, vi har gjort ett misstag någonstans, man måste komma tillbaka. Man kan aldrig räkna ut det med sitt sinne. Det är bara inte . . .

²³ Vi fann nyss, genom Skriftställena, att det inte fanns eller någonsin hade funnits, eller någonsin skulle komma att finnas, i Himmelen eller på jorden eller under jorden, någon som kan göra det. Lammet ensamt kan göra det. Så förklaringar från predikantskolor, vad det än må vara, är precis ingenting. Förstår Ni? Det krävs Lammet till att uppenbara Det, det är alltsammans, så vi litar på, att Han kommer att hjälpa oss.

²⁴ Johannes togs upp i det 4:e kapitlet för att få se saker ”som var, som är och som ska komma”. Men Församlingen avslutas i 4:e kapitlet. Och Kristus tar upp Församlingen, som tas upp i luften för att möta Honom och inte dyker upp igen förrän i det 19:e kapitlet, då Han kommer tillbaka med . . . Som kungars Kung och herrars Herre, tillsammans med Församlingen. Och nu, å, jag hoppas, att vi en dag kan klara av det alltsammans, kanske innan Han kommer. Om vi inte gör det, kommer vi att förstå det i alla fall, så det gör ingenting.

²⁵ I det här 5:e kapitlet, nu, brytandet av de här Inseglen, och nu den sjufalt förseglade Boken. Först vill vi läsa det Första Inseplet.

²⁶ Igår kväll, för att ge det bara litet mer bakgrund, finner vi, att då Johannes tittade och såg den där Boken fortfarande i händerna på den ursprunglige Ågaren, Gud. Kommer Ni ihåg, hur den förlorades? Genom Adam. Han förverkade Livets Bok för Satans kunskap och förlorade sitt arv, förlorade allting, och det fanns inget sätt att återlösa det. Då kom Gud ner, skapad till människans like, och blev en Återlösare för oss, för att återlösa oss.

²⁷ Och nu finner vi, att de här sakerna, som under tiden som har förgått har varit oförklarliga, ska öppnas för oss i den yttersta tiden.

²⁸ Nu finner vi också i detta, att så fort som Johannes hörde det här tillkännagivandet, att Släktings-Återlösaren skulle komma fram och ställa Sina anspråk, så fanns det ingen människa, som kunde göra det, ingen människa i Himmelen, ingen människa på jorden, ingen människa under jorden. Ingen var värdig att ens få titta på Boken. Tänk bara på det! Ingen person alls, värdig att ens få titta på Den.

²⁹ Och Johannes bara började gråta. Han visste, att, å, då fanns det ingen möjlighet till återlösning. Allting var slut.

30 Och hastigt finner vi, att hans gråt stannade av fort, för det tillkännagavs av ett av de fyra väsendena, rättare sagt de äldste. En av de – de äldste sa: ”Gråt inte, Johannes, för Lejonet av Juda stam har segrat”, med andra ord: ”övervunnit och har vunnit seger.”

31 Då Johannes vände sig om, såg han ett Lamm komma ut. Det måste ha varit blodigt och skuret och sårat. Det hade blivit slaktat, det står där: ”Ett Lamm, som hade blivit slaktat.” Och naturligtvis var det fortfarande blodigt, om man hade skurit lammet och – och dödat det på det sättet, som det var med det Lammet i alla fall. Det var hackat i bitar på ett kors, spjut i sidan och spikar i händerna och fötterna och törnen över pannan. Han var i ett förskräckligt tillstånd. Och det här Lammet kom fram och gick bort till Honom, som satt på Tronen, vilken höll i Återlösningens fullständiga åtkomsthändelse. Och Lammet går och tar Boken ur handen på Honom, som satt på Tronen, och tog och öppnade Inseglen och öppnade Boken.

32 Och då, då det där skedde, fann vi, att det måste ha varit något – någonting stort, som ägde rum i Himmelen. För de äldste och de tjugofyra äldste, och Väsendena och – och allting i Himmelen började ropa: ”Värdig!” Och här kom Änglarna och höllde ut Skälarna med de heligas böner. De heliga under altaret ropade: ”Värdig är Du, å Lamm, för Du har återlöst oss, och nu har Du gjort oss till kungar och präster, och vi ska regera på jorden.” Oj, oj! Och det var så, då Han öppnade den där Boken.

33 Ser Ni, Boken var faktiskt planerad och skriven innan världen grundlades. Den här Boken, Bibeln, skrevs verkligen innan världen grundlades. Och Kristus, som var Lammet, slaktades innan världen grundlades. Och Hans Bruds lemmar, deras namn sattes i Lammets Livsbok innan världen grundlades. Men Den har varit förseglad, och nu håller Den på att uppenbaras, vilkas namn som var i den, allting om Den, och vilken härlig sak!

34 Och Johannes, då han såg det, sa han: ”Allting i Himmelen, allting under jorden. . .” Allting hörde honom säga: ”Amen, välsignelser och ära!” Han hade det bara verkligen härligt, och, för att: ”Lammet var värdigt.”

35 Och nu står Lammet där. Nu, ikväll, då vi går in i det här 6:e kapitlet, har Han Boken i Sin hand och börjar uppenbara Den.

36 Och å, idag skulle jag absolut ha . . . Och jag hoppas, att folk är andliga. Jag skulle ha gjort ett fruktansvärt misstag ifråga om Detta, om det inte hade varit så, att omkring klockan tolv idag, då Den Helige Ande kom in i rummet och rättade mig ifråga om någonting, som jag höll på att skriva ner för att säga.

37 Jag tog Det ifrån ett gammalt sammanhang. Jag hade ingenting om Det. Jag vet inte, vad det 2:a Inseglet är, ingenting mer än ingenting. Men jag hade något gammalt från någonting

jag hade talat om för åtskilliga år sedan och skrivit ner det. Och jag hade fått det här sammanhanget, sammanhang från Dr. Smith, många stora, enastående lärare, som jag – jag hade fått det ifrån. Och de trodde allesammans på det där, så jag hade skrivit ner det. Och jag tänkte säga: ”Nåväl, nu ska jag studera Det från den ståndpunkten.”

³⁸ Och där, omkring klockan tolv på dagen, svepte Den Helige Ande bara rätt ner i rummet, och hela saken bara öppnade sig för mig, och där var Det, ser Ni, så . . . Om det här – om det här Första Inseglet, som öppnades. Jag är lika säker som på att jag står här ikväll, på att det här är Evangeliets Sanning, som jag kommer att säga här. Jag – jag bara vet, att det är det.

³⁹ För om en uppenbarelse är emot Ordet, då är det inte Uppenbarelse. Och, som Ni vet, finns det en del av sakerna, som kan verka så absolut sanna, och ändå inte är sanna. Förstår Ni? Det ser ut, som om det är så, men det är inte det.

⁴⁰ Nu finner vi Lammet med Boken, nu. Och i 6:e kapitlet läser vi nu.

Och jag såg, då Lammet öppnade ett av inseglen, och jag hörde liksom det vore ljudet av en åskskräll, och ett av de fyra väsendena sa: ”Kom och se!”

Och jag såg, och se, en vit häst, och han som satt på den hade en båge. Och en krona gavs åt honom, och han gick ut segerande och för att segra.

⁴¹ Det där är nu det Första Inseglet, Det vi genom Guds nåd ska försöka oss på att förklara ikväll. Av de allra bästa . . . Och jag inser, att en människa, som försöker att förklara Det Där, vandrar på farlig mark, om man inte vet, vad man gör. Förstår Ni? Så om det kommer till mig genom uppenbarelse, så säger jag det till Er. Om jag bara måste ta det genom mitt eget intellekt, då ska jag – jag ska tala om det för Er, innan jag börjar tala om det. Men jag är precis lika säker, som på att jag står här ikväll, på att Det Där kom till mig på nytt, idag, från den Allsmäktige. Jag är inte benägen att bara säga saker på det där viset, då det är fråga om den här delen av Skriften. Jag – jag är . . .

⁴² Jag hoppas, att Ni vet, vad jag talar om nu, ser Ni. Nu vet man, och man kan inte säga saker . . . Om det är meningen, att någonting ska ligga *här* borta, innan det sker, då kan man inte säga det, förrän någonting lägger det där borta. Förstår Ni? Läser Ni? Lyssnar Ni till någonting? Förstår Ni?

⁴³ Den sjufalt förseglade, rullade Boken publiceras nu av Lammet. Vi närmar oss det stället ikväll. Gud, hjälp oss! Då Inseglen bryts och frigörs, uppenbaras Bokens hemligheter.

⁴⁴ Nu, ser Ni, är *Det Här* en förseglad Bok. Nu tror vi det. Eller hur? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Vi tror, att Den är en förseglad Bok. Nu har vi aldrig vetat det här förr, men det är

Den. Den är förseglad med Sju Insegel. Dvs. på Bokens baksida är Boken förseglad med Sju Insegel.

⁴⁵ Om vi talade om *den här* sortens bok, skulle det vara som att sätta en rem över den, sju remmar. [Broder Branham visar en bok som illustration. – Utg.] Men det är inte *den här* sortens bok.

⁴⁶ Det är en bokrulle. Och sedan, då bokrullen rullas upp, så är det ett. Sedan ligger nummer två inne i rullen. Och precis *här* står det, vad Det är, men det är en hemlighet. Men ändå har vi undersökt Den, men kom ihåg, Boken är förseglad. Och Boken är hemlighetens, uppenbarelsens Bok. Den är Jesu Kristi uppenbarelse, ser Ni, en uppenbarelsernas Bok. Och som Ni nu vet, har människor fram genom tiderna undersökt och försökt att komma in i Det Där. Det har vi allesammans.

⁴⁷ Och ändå kommer jag ihåg en gång... Om – om herr Bohanon händelsevis är närvarande, eller – eller några av hans närmaste, så – så menar jag det inte som någon skymf. Herr Bohanon är en kär vän, och han var direktör för Public Service, då jag arbetade där. Då jag först blev frälst, berättade jag för honom om att läsa i Uppenbarelsboken. Han sa: "Jag försökte att läsa det där", sa han. Och herr Bohanon var en fin man, och han – han var medlem i församlingen. Och – och jag vet inte allt, vad han tillhörde, men han sa: "Jag tror, att Johannes måste ha fått rödpeppar till kvällsmat den där kvällen och gått till sängs med en full mage."

⁴⁸ Jag sa till honom, fast det hade kunnat kosta mig mitt jobb, jag sa: "Skäms Ni inte, att säga så där?" Och jag var bara en pojke. Men jag sa: "Skäms Ni inte, att säga så där om Guds Ord?" Förstår Ni? I alla fall, och bara ett barn, inte mer än tidigt... Kanske tjuogoett, tjugotvå år gammal, och ont om arbete och det var depression. Men ändå fanns det en fruktan där inne, då jag... Förvrängde, hörde någon förvrängning av Guds Ord. Det är Sanning, Sanning alltsammans. Så det var inte ens en dröm eller en mardröm, det var inte vad Johannes åt.

⁴⁹ Han var på ön Patmos, för att han försökte sätta Guds Ord i bokform, och landsförvisades dit av den romerska regeringen. Och var på ön på Herrens Dag. Och han hörde bakom sig en Röst av många vatten och vände sig om för att titta, och han såg Sju Gyllene Ljusstakar. Och där stod Guds Son mitt ibland dem, nu.

⁵⁰ Och så är Boken en uppenbarelse. Så en uppenbarelse är någonting, som ges tillkänna om någonting, någonting som har uppenbarats. Och lägg nu märke till det, så att Ni inte glömmer det, den är "instängd till senare tider". Förstår Ni? Hela Dess hemlighet är "instängd till senare tider". Vi finner det i Skriftstället här.

⁵¹ Nu uppenbaras Bokens hemligheter, då Inseglen bryts. Och då inseglen är fullständigt brutna, är återlösningens tid över, för Lammet lämnade förbönsplatsen för att gå ut och ta det Han har

anspråk på. Han var Medlare däremellan. Men då den verkliga uppenbarelse sker med Inseglen, då De börjar brytas, kommer Lammet ut ifrån helgedomen. Det är enligt Ordet. Vi läste det igår kväll. Han kom ifrån . . . Ut ifrån platsen i mitten och tog Boken, så Han är inte längre Medlare. För de kallade Honom till och med för ett Lejon, och det är – det är Kungen, och då är Han ingen Medlare.

⁵² Fast de här Insegelns aktörer börjar i den första församlingstidsåldern. Kom nu ihåg det, så att Ni – Ni får bakgrunden till det grundligt, om vi kan, eller så grundligt som möjligt. "Aktörerna", jag ska placera det så, för att en aktör är en människa, som skiftar masker. Förstår Ni?

⁵³ Och i den här akten, ikväll, kommer vi att få se, att det är Satan, som byter sin mask. Och alla aktörerna.

⁵⁴ Kristus spelade den roll, som Han gjorde, då Han blev människa från att ha varit Ande, Han bara tog på Sig en aktörs klädsel, mänskligt kött, och kom ner i form av en Man, för att kunna vara en Släktings-Återlösare.

⁵⁵ Nu, ser Ni, är det bara en aktörs form, nu. Det är orsaken till, att de allesammans är i liknelser och sy- . . . Och på det sättet de är här, liksom väsenden och djur osv. Det är i en akt. Och de här aktörerna började i den första församlingstidsåldern, för det var Kristus, som uppenbarade Sig för de sju församlingstidsåldrarna. Förstår Ni det nu? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] All right. Förstår Ni? Kristus uppenbarade Sig för de sju församlingstidsåldrarna.

⁵⁶ Sedan, genom de här församlingstidsåldrarna, är det en stor inblandning, som kommer med. Så vid slutet av församlingstidsåldern ska den sjunde ängelns Budskap plocka fram de här gömda hemligheterna och ge det till Församlingen. Förstår Ni? Vi ska lägga märke till det nu.

⁵⁷ Men då inte uppenbarade i sitt sanna tillstånd. På Bibelns tid, nu, fanns hemligheterna där, och de såg de här sakerna ske på det sättet, som Johannes såg det här. Nu sa han: "Där är en ryttare på en vit häst." Men, vad hemligheten med den är, det är en hemlighet, som hör ihop med den där ryttaren. Vad det var, visste de nu inte, men det ska uppenbaras. Men det ska uppenbaras efter att Lammet lämnar Faderns Tron, Sin förbön som Släktings-Återlösare.

⁵⁸ Jag ska lägga in en liten sak här. Om nu någon får tag i de här banden. . . Vilken man som helst kan tala vad han än vill. Han har rätt till vad som helst, som han är övertygad om. Men om . . . Ni vet, om en predikant inte vill ha det här ibland sitt folk, så säg till dem att inte ta emot det! Men jag – jag. . . Det här är ibland de människor, som jag har blivit sänd att tala till, därför måste jag uppenbara, vad som är Sanningen. Förstår Ni?

59 Lammet nu, på förbönstiden *här* borta visste Han, att det fanns namn där inne, som hade satts dit från då världens grund lades. Och så länge som de där namnen inte har uppenbarats på jorden ännu, måste Han stanna där som Förebedjare. Får Ni tag i det? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Fullkomligt, förutbestämmelse! Förstår Ni? All right. Han måste stanna där, för Han kom för att dö för dessa, som Gud hade förordnat till Evigt Liv. Förstår Ni? Förstår Ni? Genom Hans förhandskänedom såg Han dem. Inte enligt Hans egen vilja, Hans vilja var, att ingen skulle förgås. Men genom Sin förhandskänedom visste Han, vem som skulle och inte skulle. Därför, så länge som det fanns ett enda namn, som inte hade, aldrig ännu hade 'mälts – anmälts på jorden, måste Kristus stanna där som Förebedjare, för att ta hand om det namnet.

60 Men så fort som det där sista namnet hade hade plumsat i det där Cloroxet, eller blekmedlet, då var Hans förbönstid över. "Låt den, som är smutsig, förbli smutsig! Låt den, som är helig, förbli helig!" Förstår Ni? Och Han lämnar helgedomen, och då blir den ett Domarsäte. Ve dem, som är utanför Kristus då!

61 Lägg nu märke till det, men Det kommer att uppenbaras, då Lammet lämnar Sin förbönplats från Fadern. Det där är nu Uppenbarelsboken 5. Nu tar Han Insegelns Bok, Insegelns Bok, eller en Bok, som är förseglad med Insegel, bryter dem och visar dem. Titta! Vid tidsålderns slut, nu, sedan förbönen är över, har församlingstidsåldrarna redan avslutats.

62 Han kom in i den första tidsåldern, Efesus Tidsålder, uppenbarade, sände budbäraren.

63 Lägg märke till vad som sker, då vi går med. Här är dess plan. Den första saken, som händer, det blir en – en – ett tillkännagivande i Himlarna först. Vad händer? Ett Insegel öppnas. Vad är det där? En hemlighet avslöjas. Förstår Ni? Och då en hemlighet avslöjas, då ljuder en basun. Den förklarar krig. En plåga faller, och en församlingstidsålder öppnades. Förstår Ni?

64 Vad är "krigs"-delen? Församlingens ängel fattar Guds hemlighet, som ännu inte är fullt uppenbarad. Men då han gör det, tar han denna Guds hemlighet, och så går han ut till folket, sedan hemligheten har blivit given åt honom. Går ut till folket! Vad gör han där ute? Han börjar proklamera det där Budskapet. Och vad sätter det igång? Ett krig, ett andligt krig.

65 Och då tar Gud Sin budbärare, tillsammans med de Utvalda i den tidsåldern, och lägger undan dem, låter dem sova. Och sedan låter Han en plåga falla över dem, som avvisade Det, en tillfällig dom.

66 Och sedan, efter att det där är över, då fortsätter det, och de bildar samfund och inför samfund och börjar med den där

mannens verk, liksom Wesley och alla de andra av dem. Och så blir alltsammans ett kivande igen.

⁶⁷ Och så kommer en annan hemlighet fram. Vad hände då? En budbärare till kommer till jorden, till en församlings tidsålder. Förstår Ni? Så då han kommer, han – en basun ljuder. Han förklarar krig. Förstår Ni? Och vad händer då? Till sist då, tas han bort. Och sedan, då han är undanlagd, då faller plågan, förgör dem. Andlig död drabbar församlingen, och det är slut med henne, den gruppen.

Sedan går Han vidare till en annan en. Å, det är en väldig plan!

⁶⁸ Tills det kommer till den där sista ängeln. Nu har han ingen särskild hemlighet. Men han samlar ihop allt, som har kommit bort i de där andra tidsåldrarna, alla de Sanningar, som ännu inte var verkligt uppenbarade, ser Ni, då uppenbarelsen kom, då uppenbarar han de där sakerna på sin tid. Om Ni vill läsa det, så är det där. Uppenbarelsboken 10: 1 till . . . I 1 till omkring 4 kommer Ni att få tag i det. All right. Förstår Ni? ”Tar Boken och, med Inseglen, och bryter dem”, och visar den sjunde ängeln. För enbart det här, Guds hemligheter, är den sjunde ängels uppgift. Vi har nu just kommit igenom församlingens tidsåldrar, med till och med historien, som bevisar det. Förstår Ni? Det är den sjunde församlingens ängels Budskap, all right, som uppenbarar alla de hemligheter, som har varit i det förgångna, alla sakerna i det förgångna. Uppenbarelsboken 10:1-7 ska det där vara. Kom nu ihåg: ”På den sjunde ängels tid, då han ljuder, stöter i Evangeliets basun, ska han bli färdig med alla Guds hemligheter.”

⁶⁹ Precis liksom det här kom fram en lära i de tidiga församlingstidsåldrarna. Vi ska komma till det om en stund. Och så blev det ett ordspråk först, sedan en lära. Och sedan blev det en stadga, blev sedan en församling och genom den mörka medeltiden.

⁷⁰ Ut ur den mörka medeltiden kom så den första reformationen, Luther. Och han tog med sig alla slags mystiska saker, som skedde under den där församlingens tidsålder, hela vägen tillbaka där då, men han avslutade det aldrig.

⁷¹ Så kom Wesley med, med helgelsen, fick litet mer av det. Fortfarande avslutade han det aldrig, lämnade lösa ändrar överallt, såsom bestänkning i stället för dop. Och Luther tog ju ”Fadern, Sonen, Den Helige Ande” istället för ”Herren Jesus Kristus.” Alla de här olika sakerna!

⁷² Sedan kom så Pingst-tidsåldern med Den Helige Andes dop, och de la beslag på det. Nu kan det inte bli några fler tidsåldrar. Det där är alltsammans. Det där är Filadelfias . . . Rättare sagt Laodiceas Tidsålder. Men sedan . . .

⁷³ Vi fann vid studerandet av Skriften, att budbäraren till tidsåldern kom precis vid slutet av tidsåldern varenda gång. Paulus kom vid slutet av tidsåldern. Vi finner, att Irenaeus kom vid slutet av tidsåldern. Martin, slutet av tidsåldern. Luther, slutet av den katolska tidsåldern. Och (vad?) Wesley vid slutet av den lutherska tidsåldern. Och Pingsten vid slutet av helgelsens tidsålder, till Den Helige Andes dop.

⁷⁴ Och vid slutet av Pingst-tidsåldern är det meningen, att vi ska få, enligt Ordet, som Gud hjälper mig att visa Er härigenom, att vi ska få se, ta emot en budbärare, som kommer att ta alla de där lösa ändarna där ute och uppenbara hela Guds hemlighet, för bortryckandet av Församlingen.

⁷⁵ Och så kommer där fram sju hemlighetsfulla Åskdunder, som inte är skrivna alls. Det är riktigt. Och jag tror, att genom dessa Sju Åskdunder, ska någonting uppenbaras i den yttersta tiden för att samla ihop Bruden för bortryckande tro. För med det vi har just nu, skulle vi – vi skulle inte kunna göra det. Där finns någonting. Vi måste gå längre. Vi, vi kan ju knappast ha tillräcklig tro för gudomlig helbrägdagörelse. Vi måste ha nog tro för att bli förvandlade på ett ögonblick och svepas upp ut ifrån den här jorden. Och vi kommer att finna det där efter ett tag, om Herren vill, finna var Det står skrivet.

⁷⁶ Sedan, alla de här förbrytarnas domar! Nu, ser Ni, har de här Inseglen fram genom tidsåldrarna hållit på att brytas, tills det sista Inseglet nu bryts. Och nu då de – liksom de har gett akt på de här Inseglen och bara tagit för givet, antagit vad de gjorde. Nu, vid änden av tidsåldrarna, av församlingstidsåldrarna, kommer alla de här förbrytarna att ta plats och ledas in i Vedermodan, alla de här förbrytarna i de Sju Inseglen, som har arbetat i hemlighet i församlingen.

⁷⁷ Och vi kommer att finna, om en minut, att de till och med arbetade i en församlings namn. De kallar sig för "Församlingen". Och se bara efter, Ni, om inte det där är rätt! Inte underligt, att jag har varit så emot samfund, och inte vetat varför. Förstår Ni? Förstår Ni?

⁷⁸ De hamnar där. Det börjar nu här borta i en mild form och fortsätter bara att bli värre och värre osv., tills . . . Och folk går raka vägen in i det, och säger: "Å, ja, *det här* är finemang." Men i den yttersta tiden håller de här sakerna på att bli kända. Och det blir till sist så illa med dem, att de går raka vägen in i Vedermodans period.

⁷⁹ Och hur kan en man säga, att Kristi Brud går in i Vedermodan? Jag kan inte förstå det. Förstår Ni? Hon tas bort ifrån Vedermodan. Om – om Församlingen har blivit dömd, och de har dömt sig själva och har tagit emot Blodet, hur ska Gud kunna döma en människa, som är fullkomligt, totalt syndfri?

Man säger: "Det finns ingen sådan person."

⁸⁰ Varenda pånyttfödd troende, sann troende, är fullkomligt, absolut syndfri inför Gud. Han förtröstar inte på sina gärningar, utan på Jesu Blod, som hans bekännelse har fallit ner i. Bibeln säger så. Förstår Ni? ”Den som – som är född av Gud begår ingen synd, för han kan inte synda.” Hur ska man kunna göra en människa till en syndare, då Jesu Kristi Blods blekmedel är mellan henne och Gud? Detta skulle ju skingra synden, tills det inte är någonting kvar av den. Förstår Ni? Hur skulle detta rena Kristi Blod någonsin låta en synd gå igenom där? Det kan Han inte.

⁸¹ Jesus sa: ”Var därför fullkomliga, Ni, liksom Er Fader i Himmelen är fullkomlig!” Och hur skulle vi ens kunna börja tänka på att vara fullkomliga? Men Jesus krävde det. Och om Jesus krävde det, måste Han skapa ett sätt för det. Och det har Han, Sitt eget Blod!

⁸² Alla, nu uppenbaras alla de hemligheter, som har pågått i det förgångna. Tanken är nu, här i ändens tid, att de hemligheter, som började långt borta för länge sedan och har kommit med fram genom församlingstidsåldrarna, ska uppenbaras här vid brytandet av Inseglen, här i den yttersta tiden, sedan förbönstiden är i det närmaste avslutad, vid den tiden.

⁸³ Så domarna väntar på de där, som är i det förgångna. De går vidare ut i detta. Det är efter att Bruden har tagits bort ifrån scenen.

⁸⁴ Å, låt oss bara läsa ett Skriftställe! Tycker Ni alla om att anteckna en del av Skriftställena? Låt oss ta Andra Tessalonikerbrevet, bara ett ögonblick, och titta här bara en minut! Det – det är en sådan vacker bild här! Jag tycker om den. Och låt oss se! Ja, Andra Tessalonikerbrevet. Och jag vill ha det 2:a kapitlet i Andra Tessalonikerbrevet och den – den 7:e versen. Låt oss se! Andra Tessalonikerbrevet 2:7. Jag tror, att det är rätt, nu. Jag skrev ner det här, medan jag darrade och skakade.

. . . laglöshetens hemlighet är redan verksam, bara han som . . . tillåter kommer att tillåta, tills han tas ur vägen.

⁸⁵ Vem? ”Han som tillåter.” Förstår Ni? En hemlighet, ser Ni, ”laglöshetens hemlighet”, långt borta i den första församlingstidsåldern här. Här skriver Paulus och säger det där: ”Laglöshetens hemlighet”. Vad är laglöshet? Laglöshet är någonting, som man vet, att man inte bör göra, och man gör det ändå. Och Paulus sa, att det finns sådana på jorden idag, laglöshetens arbetare. Å, om Ni. . . Vi ska komma till. . . Låt oss bara läsa det där stycket, bara en minut! Börja litet tidigare, 3:e versen.

Låt ingen människa bedra er på något sätt, för den dagen ska inte komma, med mindre det kommer ett

avfall först och denna syndens (m-a-n) man uppenbaras, fördärvets son, (det är riktigt)

Som opponerar sig och upphöjer sig själv över allt, som kallas Gud eller det, som dyrkas, så att han såsom Gud sitter i Guds tempel och visar sig som att han är Gud, och förlåter synder.

Kommer ni inte ihåg, att jag, då jag ännu var hos er, berättade de här sakerna för er?

⁸⁶ Jag skulle ha tyckt om att få sitta under en del av hans undervisning. Skulle inte Ni det?

Och nu vet ni, vad som håller tillbaka, så att han må bli uppenbarad i sin tid.

⁸⁷ Inte då, ser Ni, inte då, utan ”i sin tid”, ser Ni, vid brytandet av det där Inseglet. Vi skulle få veta exakt, vad det var. Vem är denne laglöshetens man? Vem är denne syndens man, den här mannen, som är en arbetande laglöshet? ”Men han ska bli uppenbarad i sin tid.”

För laglöshetens hemlighet är redan verksam (bedragare, ser Ni, som lurar iväg människorna in i någonting, ser Ni), bara han (Gud) som tillåter kommer att tillåta, tills han (Församlingen, Kristus, Bruden) tas ur vägen.

Och då ska den Onde bli uppenbarad, . . .

⁸⁸ Vid brytandet av Inseglet, ”i sin tid”. Paulus sa: ”Inte i min tid, men i den tid, då han ska uppenbaras.” Förstår Ni?

. . . som Herren ska förinta med sin muns ande, . . .

⁸⁹ Vi ska komma fram till det där om en stund, ”sin muns ande”. Ge akt på, vad det där är!

. . . och ska förgöra med sin tillkommelses klarhet.

ja, honom, vars tillkommelse är efter Satans arbetsätt . . .

⁹⁰ Honom, ”honom”, en man vars verksamhet är efter Satans sätt att arbeta.

. . . med all makt och tecken och ljugande under,

och med all orättfärdighetens bedräglighet, bedrar människorna genom orättfärdighet, i dem som förgås (inte den här Bruden), i dem som söker efter någonting sådant, för att de inte tog emot sanningens kärlek, . . .

⁹¹ Och Kristus är Sanningen, och Kristus är Ordet, men de ville hellre ha en trosbekännelse. Hmpf. Förstår Ni?

. . . så att de kunde bli frälsta.

Och av detta skäl har Gud sänt dem starka villfarelser, så att de skulle tro på en lögn,

92 Det borde översättas här, liksom jag såg efter i lexikonet: ”lögnen”, inte ”en lögn”. ”Lögnen”, samma en som han sa till Eva.

så att de . . . skulle bli fördömda, som inte trodde på sanningen utan hade lust till orättfärdigheten.

93 Vilket uttalande! Oj! Sedan Bruden är borttagen, då kommer denne syndens man att avslöja sig.

94 Hon, Kristi sanna Brud, har utvalts ur varenda församlingstidsålder.

95 Här om dagen, nu, gjorde jag ett uttalande: ”Bruden skulle kunna fara Hem, och man skulle aldrig veta någonting om det.” Det där är sant.

96 Någon sa: ”Nja, broder Branham, det skulle vara en väldigt liten grupp.”

97 Jesus sa: ”Liksom det var på Noas tid”, nu får Ni tala med Honom om det, ser Ni, ”då åtta själar blev räddade genom vatten, så ska det vara vid Människosonens Tillkommelse.” Om de var åttahundra, som gick i Borttryckelsen ikväll, skulle man aldrig höra ett ord om det imorgon eller nästa dag eller någon annan gång. De skulle vara borta, och man skulle inte veta någonting om det. Ser Ni, det skulle bara vara samma sak.

98 Vad är det, jag försöker säga? Jag försöker inte skrämma Er, oroa Er. Jag – jag vill, att Ni ska vara vakna och påpassliga. Var redo, se upp varenda minut! Sluta med Ert nonsens! Ta bara Gud på allvar, för det är senare, än Ni tror!

Kom nu ihåg, den sanna Bruden!

99 Nu finns det en falsk brud. Vi får tag i det i Uppenbarelseboken 17. Hon sa: ”Jag är änka och har inget behov av någonting”, ser Ni, där hon sitter på det här scharlakansröda djuret osv, rättare sagt vilddjuret.

100 Men den sanna Bruden kommer nu att bestå av tusenden gånger tusenden människor, men det kommer att vara de Utvalda ur varenda församlingstidsålder. Varenda gång ett budskap gick ut, och människorna trodde på det och tog emot det i hela det Ljus det var, då beseglades de undan till Återlösningens Dag.

101 Lär inte Jesus samma sak, då Han sa: ”Ljudet kom i den – den sjunde nattvåkten.”? Det är den sjunde församlingens tidsålder. Förstår Ni? Och Han sa: ”Se, Brudgummen kommer, gå ut och möt Honom!”

102 Och då kom den sovande jungfrun, gnuggade sig i ögonen och sa: ”Antar att jag borde ha litet av den där Oljan också, så kanske det är bäst, att man har litet.”

103 Och den verkliga, sanna Bruden, som stod där, sa: ”Vi har bara tillräckligt åt oss själva. Mmm. Vi har bara tillräckligt för

att ta oss in själva. Vi kan inte ge Er någonting. Om Ni vill ha litet, så gå och be er igenom, Ni.”

¹⁰⁴ Och medan hon var borta, kom Brudgummen, och in gick Bruden. Och så blev de återstående där, de som var absolut dygdiga, församlingen, lämnade utanför. Och Han sa: ”Där ska vara gråt och jämmer och tandagnisslan.”

¹⁰⁵ Ser Ni, det där är nu de Utvalda. Och då ljudet kom: ”Brudgummen kommer”, då vaknade varenda en av de där, som avsmnade fram genom de där tidsåldrarna, varenda en. Ser Ni, det är inte så att Gud, som vi skulle tänka, bara kommer att välja ut åt Sig några tusen människor ur den här tidsåldern och ta dem. Det är precis de Utvalda ur varenda tidsålder. Och det är orsaken till, att Kristus måste stanna på medlarsätet här borta som Medlare, tills den där siste kommer in i den sista tidsåldern. Och de här uppenbarelserna då, om vad det har varit, bryter fram över människorna, och de ser, vad som har skett. Förstår Ni? Får Ni tag i det nu? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] All right.

¹⁰⁶ Lägg märke till, att: ”Resten av de döda”, församlingens medlemmar, ”blev inte levande igen, förrän ettusen år hade gått.” Församlingsmedlemmarna, de – de kristna, församlingen, blev inte levande igen förrän vid slutet av de tusen åren. Och då kom de fram för att stå inför Bruden, det är riktigt, stå inför Kungen och Drottningen. Glory!

Någon församling kallar sig idag för ”Himmelens Drottning”.

¹⁰⁷ Himmelens Drottning är Kristi utvalda Brud, och Hon kommer tillsammans med Honom. Daniel såg det och sa: ”Tiotusen gånger tiotusen betjänade Honom.” Om Ni nu vill ge akt på Skriftstället där, i Daniel, ”man satte sig till doms, och böckerna öppnades.” Kom nu ihåg, att då Han kom, kom Han tillsammans med Sin Brud. Hustrun betjänar sin man. ”Och tiotusen gånger tiotusen tusenden betjänade Honom. Man satte sig till doms, och böckerna öppnades.” ”Och ännu en bok öppnades, vilken är Livets bok.”, inte alls Bruden. Hon har redan farit upp och kommit tillbaka och står där för att döma de där släktena, som avvisade Evangeliets Budskap.

¹⁰⁸ Sa inte Jesus: ”Sydlandets drottning ska uppstå tillsammans med den här generationen på sin tid och ska döma ut den här generationen. För hon kom ifrån världens yttersta delar för att höra på Salomos vishet, och en, som är större än Salomo, är här.” Där stod domstolen, drottningen av – av Saba, från Sydlandet, stod där i Domen, och hennes eget vittnesbörd.

¹⁰⁹ Inte ens en jude kom fram med den där generationen, som var judar. Och de var blinda och missade Honom. För de väntade på Honom, men Han kom så enkel, att de alldeles såg bort ifrån det, så där.

110 Och där ödmjukade den där mäktiga drottningen sig och kom och tog emot budskapet. "Och hon ska stå där i Domen", sa Han, "och döma ut den där generationen."

111 Nu ser Ni, alltid de tre klasserna. Boken, de döda dömdes ut, en annan bok, Livets bok, de som hade sina namn i Livets bok.

112 De säger: "Om ens namn är i Livets bok, så är väl allt bra, då?" Nänämensan!

113 Titta, Judas Iskariot hade sitt namn i Livets bok. Säger Ni nu, att det är fel? Jesus gav dem i Matteus 10 makt att kasta ut onda andar och skickade ut dem för att hela de sjuka och göra spetälska rena och låta de döda uppstå. Och de gick ut och kom tillbaka, Judas var tillsammans med dem. Och de kastade ut onda andar och utförde alla slags kraftgärningar. Och kom tillbaka och sa: "Till och med de onda andarna är oss underdåniga."

114 Jesus sa: "Gläd Er inte, för att de onda andarna är Er underdåniga, utan gläd Er, för att Era namn är skrivna i Himmelen!" Och Judas var tillsammans med dem. Men vad hände? Då det kom till att den Utvalda gruppen skulle gå dit upp vid Pingsten och verkligen få Den Helige Ande, visade Judas sina färger. Han kommer att vara där i Domen.

115 Så böckerna öppnades, och en bok, Livet, öppnades, och varenda människa dömdes härigenom. Nu står Bruden där tillsammans med Kristus, för att döma världen. Är inte... Paulus sa: "Hur vågar Ni", då han talade till Bruden, "då Ni har något slags klagomål mot varandra, att gå till den orättfärdiga lagen? Vet Ni inte, att de heliga ska döma världen?" Förstår Ni? Var så god! De heliga kommer att döma världen och ta makten över den. Det är riktigt.

116 Man säger: "Hur i all världen ska en sådan där liten grupp?" Jag vet inte, hur det ska göras. Men Han sa, att det skulle göras, så det avgör bara saken, så långt som jag vet.

117 Titta nu! Lägg nu märke till det! "Resten av de döda", församlingsmedlemmarna, de döda medlemmarna i församlingen, "blev inte levande igen, förrän efter de tusen åren." Och sedan, efter de tusen åren, samlades de, ännu en uppståndelse kom, vilken är den andra uppståndelsen, och de samlades. Och Kristus och Församlingen, Bruden, inte församlingen, Bruden, Kristus och Drottningen, inte församlingen. Förs- . . . Kristus och Bruden stod där.

118 Och de skiljdes åt liksom fåren från getterna. Det är riktigt. Det är där, församlingsmedlemmarna kommer fram. Och om de hörde Sanningen och avvisade Sanningen, vad kommer då att sägas, då den stora saken visas på duken, då till och med ens egna tankar kommer att vara där, vad man tänkte om Den? Hur ska man kunna komma undan det, och det är där på himlens duk

och Guds stora TV där? Det är ens egna tankar, då man tredskas. Ens egna tankar kommer att tala emot en i den stunden.

119 Så om Du säger en sak och tänker en annan, är det bäst, att Du slutar med det. Få Dina tankar på Gud! Håll dem rena och stanna just där med det och säg samma sak hela tiden! Förstår Ni? Säg inte: "Nja, jag ska säga, att jag tror på Det, men jag ska gå och ta reda på det." Tro Det, Du! Amen.

120 Lägg märke till, att de här typerna, orsaken till att de dör ut, de går genom Vedermodans prövnings rening, är för att de faktiskt inte är under Blodet. De påstår, att de är det, men det är de inte. Hur kan de få gå igenom en prövning för att rena dem, då det finns, då (blekmedlet) Jesu Kristi Blod tar bort vartenda symptom på synd och dylikt från en? "Och Ni är redan döda, och Ert liv är fördolt i Honom genom Gud och beseglat där inne genom Den Helige Ande." Vad ska man bli dömd för? Var ska man få sin rening? Vad behöver man bli renad ifrån, då man är fullkomligt syndfri i Kristus? Hur . . . Vad är domen till för? Men det är den sovande skaran, som de där människorna inte kan förklara.

121 De har nu inte gjort det i åratal, ser Ni, men det här är uppenbarelsens stund, ser Ni, ser Ni, det håller på att uppenbaras precis då Bruden kommer, den sista avslutningen, de sista sakerna kommer. Det går mot ett slut, min vän, tror jag. När? Jag vet inte. Jag – jag kan inte tala om det för Er. Men vad som helst . . . Jag vill leva ikväll så, att om det var ikväll, skulle jag vara redo. Förstår Ni? Han kan komma redan ikväll, och Han kanske inte kommer på tjugo år till. Jag vet inte, när Han ska komma. Men när det än är, . . . Och mitt liv kanske tar slut ikväll. Och då, vad jag än har gjort här, så är det slut i den stunden. Jag – jag måste gå och möta Honom i domen, på det viset jag slutade här. "Åt det håll trädet lutar, det är åt det hållet, det faller."

122 Kom ihåg, att då de gick för att köpa Olja, de . . . "Å", säger man, "vänta nu en minut, broder Branham! Det där känner jag inte till." Då de gick för att köpa Olja, då de kom tillbaka, hade Bruden redan gått, och dörren var stängd. Och de knackade och sa: "Släpp in oss! Släpp in oss!" [Broder Branham knackar på talarstolen åtskilliga gånger. – Utg.] Men de var ute i det yttre mörkret.

123 Om Ni nu vill ha en förebild till det där, så titta nu! "På Noas tid", sa Jesus, hänvisade till det. På Noas tid, nu, gick de in i arken. Men de bars över . . . under domens tid, men det där – det där var inte förebilden till Kristi Brud.

124 Enok var förebilden till Bruden. Enok! Noa for över, genom Bruden . . . For över genom Vedermodans period och led och blev drucken och dog. Men Enok vandrade inför Gud i femhundra år och fick ett vittnesbörd, att "han behagade Gud" med borttryckande tro och började bara vandra raka vägen ut och for

upp genom skyarna och for Hem utan att någonsin smaka döden, dog aldrig alls.

125 Det där är en förebild till: ”Vi, som lever och finns kvar, ska inte komma före, eller hindra, dem av samma sorts människor, som har avsomnat”, de som avsomnade på grund av mänsklig ålder, i – i den mänskliga ålderns tillstånd. De dog där borta, men de är inte döda. De sover. Amen. De sover, är inte döda. Och det enda, som behövs, är att Brudgummen väcker dem. Ja. ”Och vi, som lever och är kvar, ska inte hindra dem, som redan har fallit i sömn. För Guds basun ska ljuda, och de döda i Kristus ska uppstå först. Sedan ska vi, som lever och finns kvar, tas upp tillsammans med dem och ska möta Herren i luften.”

126 ”Och resten av de döda blev inte levande förrän efter tusen år.” Var så goda, de gick igenom Vedermodans period.

127 Vad var det? Liksom Enok. Ser Ni, Noa gav akt på Enok. För då Enok blev saknad, visste han, att domen stod för dörren. Han måste hålla till vid arken.

128 Men Noa for inte upp. Han lyftes bara upp litet grand och red över prövningarna. Han bars igenom vedermodans period för att dö döden. Förstår Ni? Men Noa bars igenom.

129 Enok togs bort, utan död, en förebild till Församlingen, som tas upp tillsammans med dem, som sover för att möta Herren i luften, och resten av församlingen bärs över in i Vedermodans period. Jag kan inte själv få ut någonting annat ur det. Enok, borttryckt, ingen död.

130 Låt oss nu börja studera litet nu, komma fram till vår lektion! Om jag bara fortsätter med det där, kommer vi aldrig att komma in i de här, det här Inseglet. Lägga nu märke till det! Låt oss nu ta, för vi kommer att få med, kanske imorgon kväll eller nästa kväll, få med en Basun nu och då, för Basunen ljuder på samma gång som Inseglen. Det är precis samma sak. Församlingstidsåldern öppnas, . . . Precis samma sak. Förstår Ni?

131 Nu betyder en basun alltid krig, eller i annat fall politisk störning, det gör basunen, en politisk störning, och den orsakar krig. Då man börjar hålla på med politik och får dem allesammans förvirrade, liksom vi ha det nu, så se upp, kriget står för dörren. Men, ser Ni, riket tillhör fortfarande Satan. Han har fortfarande den här delen i sin hand.

132 Varför? Det är återlöst av Kristus, men Han håller på med Släktings-Återlösar-delen och tar Sina undersåtar, tills det sista (namnet) är satt i den där Boken, man redan har tagit emot Det och blivit undanbesegrad. Har Ni nu fått tag i det? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.]

133 Då kommer Han från Sin Tron, Hans Faders Tron, stiger fram, tar Boken ur Guds hand, från Tronen, och gör anspråk på Sin rätt. Det första Han gör, är att kalla på Sin Brud. Amen!

Vad tar Han sedan? Han tar Sin motståndare, Satan, och binder honom och kastar honom i elden där ute tillsammans med alla, som följde honom.

¹³⁴ Kom nu ihåg, att det inte var Ryssland! Nej. Antikrist är en hal man. Ge bara akt på, hur hal han är! Han är smart, nu. Jajamensan. Det krävs precis Den Helige Ande, det enda som kan utmanövrera honom.

¹³⁵ Lägg märke till, att Basuner betyder politisk störning, krig! I Matteus 24 talade Jesus om det. Han sa: "Ni kommer att få höra om krig och rykten om krig, ser Ni, hela vägen framigenom." Kommer Ni ihåg . . . Jesus sa det där: "Krig, rykten och krig och rykten och krig och hela vägen fram till änden." Det där är nu Basunerna, som ljuder.

¹³⁶ Då vi nu kommer till Basunerna, ska vi gå tillbaka dit och ta upp vartenda ett av de där krigen och visa Er, att de följde de där församlingarna, visa Er, att de följer de här Inseglen. "Krig och rykten om krig." Men Basun betyder politisk störning.

¹³⁷ Medan Inseglen handlar om den religiösa störningen. Förstår Ni? Ett Insegel öppnas, ett Budskap släpps ut. Och då är församlingen alltid så upptagen med sina egna politiska möjligheter, och vad mer, och alla dess högt uppsatta. Och då det där verkliga Budskapet kommer ner, går den där budbäraren ut, och han skakar dem i stycken. Det är riktigt. Det är en religiös störning, då ett Insegel öppnas. Det var det, som skedde. Ja. Ja.

¹³⁸ De blir alldeles hemvana i Sion. Församlingen blir alldeles lugn och: "Vi har det färdigt, alltsammans." Precis liksom Church of England, de var alldeles lugna. Den katolska kyrkan, alldeles lugn, och så kom Luther med. Det blev en religiös störning. Jajamensan! Det var det förvisso! Nåväl, församlingen gick vidare bort med Zwingli. Och från Zwingli kom man fram till olika andra och till Calvin. Och efter ett tag lugnade den Anglikanska kyrkan ned sig, och den var alldeles hemvan, och så kom Wesley med. Det blev en religiös störning. Det är riktigt. Ser Ni, det betyder alltid en religiös störning.

¹³⁹ Inseglet nu. Låt oss bara läsa Det litet grand nu! Jag vill – vill få tag i det här, vi ska bara läsa Det. Jag börjar tala. Jag . . .

Och jag såg, då Lammet öppnade ett av Inseglen, (vad skedde?) och jag hörde liksom det vore ljudet av ett åskdunder, . . .

¹⁴⁰ Å, så jag skulle tycka om att få dröja vid det där bara några minuter! Och jag hoppas nu, att alla de människor, som känner till de här sakerna och väntar på Herrens tröst, nu kommer att studera det riktigt noggrant, och på banden också, att Ni kommer att tänka på det här.

¹⁴¹ Det första som hände, då det där Lammet bröt det där Första Inseglet, ett Åskdunder mullrade. Det där har nu en betydelse.

Det har . . . Det är meningsfullt. Det har en betydelse. Det är en mening med det. Ingenting sker utan mening. All right, ett Åskdunder, ett Åskdunder mullrade. Undrar, vad det där Åskdunderet var.

¹⁴² Låt oss nu läsa ett litet stycke! Låt oss slå upp Matteus . . . Nej, låt oss ta Johannes Evangelium först! Johannes Evangelium, 12:e kapitlet, och håll det bara en minut! Johannes Evangelium, det 12:e kapitlet. Och låt oss nu börja med den 23:e versen i Johannes Evangelium 12! Lyssna nu här, nu, riktigt noga, sedan behöver Ni inte undra mer, var det är.

Och Jesus svarade dem och sa: "Stunden har kommit, då Människosonen ska förhärligas."

¹⁴³ Ser Ni, man är vid slutet av en tidsålder, där. Hans verksamhet håller på att ta slut. Förstår Ni? "Stunden har kommit, då Människosonen ska förhärligas."

¹⁴⁴ Hur är det med: "Stunden har kommit, då Hans Brud måste tas bort."? Vad? Stunden har kommit, att: "Ingen tid ska mer ges." Ängeln är färdig att sätta ena foten på land och den andra på havet med en regnbåge över Sig, med fötter, och säga: "Tiden har runnit ut." Och dessutom räckte Han upp Sin hand och svor, att: "tid ska inte vara mer", då det här hände. Så – så fullkomligt det är, en svuren försäkran till Församlingen!

. . . Stunden har kommit, att Människosonen ska förhärligas.

Sannerligen, sannerligen säger jag er: "Med mindre ett vetekorn faller i jorden och dör, förblir det ensamt, men om det dör, frambringar det mycken frukt."

Den, som älskar sitt liv, ska förlora det, . . . den, som hatar sitt liv i den här världen, ska bevara det till evigt liv.

Om någon människa tjänar mig, så låt henne följa mig! Och där jag är, där . . . också min tjänare vara, om någon människa tjänar mig, henne ska min Fader ära.

Nu är min själ oroad, . . .

¹⁴⁵ Man säger: "Jaså, Han kommer till vägens slut, och man är orolig?" Vad får det en att tänka, då någonting stort andligt någonting sker, som oroar en? Oj, oj! Mmm!

Nu i min själ oroad, och vad ska jag säga? Fader, rädda mig ifrån den här stunden! Men för detta ändamål kom jag ju till den här världen, till den här stunden.

Fader, förhärliga ditt namn! Då kom där en röst ifrån himmelen, som sa: "Jag har både förhärligat det och ska förhärliga det igen."

Människorna sa, de som stod bredvid, som hörde det, de sa . . . det åskade, . . .

146 Då, då Lammet tog Boken och bröt det där Första Inseglet, talade Gud från Sin eviga Tron, för att säga, vad det där Inseglet var, som skulle uppenbaras. Men då Det placerades framför Johannes, var Det i en symbol. Då Johannes såg Det, var Det fortfarande en hemlighet. Varför? Det blev inte ens uppenbart just då. Det kan inte uppenbaras, förrän det Han sa här: "vid ändens tid". Men det kom i en symbol.

147 Då det "dundrade". Kom ihåg, ett Åskdunders högt smällande ljud är en Guds Röst. Det är vad Bibeln säger, ser Ni, "ett Åskdunders smäll". De trodde, att det var ett åskdunder, men det var Gud. Han förstod Det, för det uppenbarades för honom. Förstår Ni? Det var ett Åskdunder.

148 Och, lägg märke till det, det Första Inseglet öppnades. Det Första Inseglet, då Det öppnades i symbolformen, dundrade det. Hur blir det nu, då Det öppnas i Sin verklighets form? Min . . . Det dundrade så fort som Lammet slog tillbaka Inseglet. Och vad uppenbarade Det? Inte allt om Sig själv. Först är Det hos Gud. Sedan är Det i symbolform. Sedan uppenbaras Det. Tre saker. Förstår Ni? Det kommer fram ifrån Tronen.

149 Först kan Det inte ses, höras eller någonting. Det är förseglat. Lammets Blod betalade priset.

150 Det dundrade, då Han uttalade Det. Och då Han gjorde det, red en ryttare på en vit häst ut, och Det var fortfarande en symbol. Se upp, nu, Han sa, att Det skulle bli känt i den yttersta tiden. Men det kommer fram i en församlings symbol. Förstår Ni det, församling? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Det kommer fram i en – en församlings symbol, så att de vet, att där är ett Insegel. Men precis vad Det är, vet de ännu inte, för det är en ryttare på en vit häst.

151 Och det ska bara uppenbaras på den yttersta dagen, då det här faktiska Inseglet ska brytas. Brytas åt vem? Inte åt Kristus utan åt Församlingen. Lägg märke till det, nu! Oj, oj, det där får mig bara att darra! Jag – jag – jag hoppas, att Församlingen i sanning förstår Det, vad jag menar, Ni människor. Jag tänker kalla Er för Brud, ser Ni, så att Ni ska förstå Det.

152 Rösten är ett Åskmuller. Rösten kom varifrån? Från Tronen, som Lammet just hade lämnat som Medlare. Nu står Han där för att inta Sin ställning och sina rättigheter. Men Åskdundret kom från Tronens insida, dundrade ut. Och Lammet stod här ute. Åskdundret, där Lammet hade gått ifrån. Gått ifrån Sin Faders Tron för att gå och inta Sin egen Tron. Glory! Missa nu inte det, nu, vänner!

153 Vi vet allesammans, som kristna, att Gud under ed lovade David, att Han skulle låta Kristus uppstå för att sitta på hans Tron och ge Honom ett evigt rike här på jorden. Han gjorde det.

154 Och Jesus sa: "Den som övervinner antikrist och allt det, som tillhör världen, ska få sitta hos mig på min Tron, liksom jag har övervunnit och har satt mig ner på min Faders Tron." Förstår Ni?

155 Nu, någon dag reser Han Sig från Sin Faders Tron och går för att inta Sin egen Tron.

156 Nu kommer Han fram för att kalla Sina undersåtar. Hur kommer Han att göra anspråk på dem? Han har redan Återlösningens Bok i Sin hand. Glory! Å, jag känner för att sjunga en hymn.

Snart ska Lammet ta Sin Brud till att alltid
vara vid Hans sida,
Hela Himlens här ska vara samlad, (för att se
det där).
Å, det kommer att vara en härlig syn, alla de
heliga i fläckfritt vitt.
Och hos Jesus ska vi festa i Evighet.

157 Oj, oj! Tala om att "nu sitta på himmelska platser"! Vad ska det bli? Om vi kan känna det så här, då vi sitter här nere på jorden, innan Bortryckelsen kommer, i det här tillståndet, som vi är i nu, och vi kan njuta och står upp runt väggarna, och står i regnet bara för att höra på Det Här, vad ska det bli, då vi ser Honom sitta där! Oj, oj! Å, det kommer att bli en härlig tid.

158 Lämnade Faderns Tron, kom fram för att . . . Hans Son, för att bli . . . Han är Davids Son. Det var vad Israel trodde, att Han skulle göra då. Kom ihåg den syrofeniciska kvinnan, som sa: "Du Davids Son!" Kom ihåg den blinde Bartimeus: "Du Davids Son!" Mmm. Och Jesus visste, vad planen var, fast inte de visste det. De försökte tvinga Honom och få Honom att inta tronen. Och till och med Pilatus frågade Honom.

159 Men Han sa: "Om mitt rike vore av denna världen, då skulle mina undersåtar strida. Mitt rike är Därovan." Men Han sa: "Då Ni ber, så be: "Tillkomme Ditt Rike! Ske Din vilja här på jorden, liksom den gör i Himmelen!" Amen. Mmm! Så härlig den här stora saken är!

160 Lämnade Faderns Tron för att inta Sin egen Tron. Han har nu kommit fram ifrån Sin medlarsyssla för att göra anspråk på Sin egen Tron, Sina återlösta undersåtar. Det var det, Han kom fram ifrån Tronen för att göra. Det är då, som den lejon-lika Skapelsen sa till Johannes: "Kom, se!" Se upp! Läser Ni det?

*. . . ett av inseglen, och det . . . liksom om . . . det var
ljudet av ett åskmuller, och ett av de fyra väsendena . . .*

161 Ni vet, vad Väsendena var. Vi har tagit dem. "Ett likt ett lejon, ett likt en kalv, och ett likt en människa, och ett likt en örn." Nu sa det här första Väsendet . . . Se upp, varenda gång är det ett annat Väsende, tills de där fyra hästryttarna passerat. Det finns fyra Väsenden, och det finns fyra hästryttare.

162 Lägg märke till, att vart och ett av de där Väsendena ger något tillkänna. Matteus, Markus – Markus, Lukas och Johannes. Vi kommer att komma tillbaka in och bevisa vilken som, Matteus, Markus, vilken som Markus – Markus, vilken som var Johannes, var och en, allt eftersom de gick! . . .? . . .

. . . *ett av de . . . väsendena säga: "Kom . . . se!"*

163 Han hörde ljudet av ett åskmuller. Och ett av väsendena sa: "Kom nu, se!"

164 Med andra ord, nu står Lammet *här*, och Johannes står där ute och ser det ske. Lammet kom fram ifrån Tronen, liksom Han hade varit slaktad, Blod över hela Honom. Han var Den, som befanns värdig. Och då Han sträckte Sig fram och tog Boken, då började allting att ropa och skrika och hålla igång, ser Ni, för de visste, att återlösningen var betald.

165 Nu har Han kommit för att göra anspråk på de Sina. Så Han tar Boken, står där ute framför Johannes, och Han drar tillbaka Det och bryter Inseglet. Drar ner Inseglet! Och då Han drar ner Inseglet, brakade ett Åskmuller genom platsen. Och då ett Åskmuller brakade, hoppade Johannes kanske utan tvivel upp i luften, då ett Åskmuller dånade.

166 Och då sa ett av de fyra Väsendena: "Kom nu och se, vad det är, vad som är uppenbarat under det här!" Oj, oj! "Johannes, skriv det Du har sett!" Så Johannes går för att titta, se efter vad Det var. Johannes går för att se efter, vad Åskmullret sa. Det var då, som den här Skapelsen sa till Johannes: "Kom, se, vad hemligheten under det Första Inseglet är!" [Broder Branham knackar på talarstolen fyra gånger. – Utg.] Åskmullret, Skaparens Röst har uttalat Det. Nu borde ju Han veta, vad som finns Där. Förstår Ni? Oj, oj! Men, tänk, nu skrev han Detta.

167 Men då han började skriva de här andra Sju Åskmullren, sa Han: "Skriv det inte!" Han hade fått uppdraget att skriva allting han såg. Men då de här Sju Åskmullren, borta i Uppenbarelsboken 10, yttrade sig, sa Han: "Skriv inte Dem alls!" De är hemligheter. Vi vet inte, vad de är ännu. Men efter min mening kommer de att uppenbaras omedelbart. Och då det görs, kommer det att ge tro till den här bortryckande nåden, så att den där Församlingen kan flytta ut. Förstår Ni?

168 Vi har just rört oss genom allt, som vi känner till, genom alla nådeshushållningarna. Vi har gett akt på allting. Vi har sett Guds hemligheter. Vi har sett, hur den stora hopsamlingen av Bruden i den yttersta tiden infinner sig. Men ändå finns det någonting Där inne, som vi bara inte kan upplysa oss själva om. Det finns någonting annat.

169 Men jag föreställer mig, att då de där hemligheterna börjar komma fram, så sa Gud: "Håll tillbaka Det nu! Vänta en minut! Jag ska uppenbara Det vid den tiden. Skriv Det inte alls, Johannes, för de kommer att stappla över Det. Bara - släpp det

bara, ser Du! Men jag ska uppenbara Det i den tiden, då det behöver göras.”

170 De yttrade sig aldrig förgäves. Kom ihåg, liksom den lilla bläckdroppen är allting till för ett ändamål. Allting är till av en anledning. Men lägg märke till, att Skaparen yttrade Sig. Och han – han hörde den här Rösten, och han gick för att se efter.

171 Men nu visar Lammet Johannes, i symbolen av . . . Av en – av en, liksom i en församlings heliga skrift, för att församlingen ska veta. Vad han skulle skriva, visade Han honom bara. Han sa: ”Tala nu inte om det här, precis vad det är. Gå inte ner, Johannes, och säg: ’Nu är det här precis, vad det här är, det som är under det Sjunde Inseglet.’ Gå inte, gå inte ner och berätta det där! För om jag talar om det där för Johannes, då kommer hela planen att förstöras hela vägen fram genom tidsåldern. Det är en hemlighet.” Förstår Ni? Han vill bara . . . Hans Tillkommelse! Han sa nu: ”Och ingen kommer att veta, när jag kommer. Jag kommer bara.” Förstår Ni? Förstår Ni? Det är alltsammans. Det är inte min uppgift att veta när. Jag ska bara vara redo, ser Ni. Så sedan sa han . . .

Nu gick Johannes fram, han tänkte: ”Jag kommer att få se det nu.”

172 Och vad gjorde han, då Johannes gick fram? Han, vad måste han nu göra? Nu måste han skriva det här till församlingstidsåldern. Det är det, som det är meningen, att han ska göra, skriva det till församlingstidsåldrarna. ”Skriv vad Du ser av de här Sju gyllene Ljusstakarna i början! Skriv till den här församlingen och berätta det för dem!” All right.

173 Och ett Åskmuller gick av. Johannes visste, att det var Guds Röst. Och då sa den – den lejon-lik Skapelsen: ”Kom, se efter vad det var!” Och Johannes gick fram nu med sin penna för att skriva det, som han skulle få se.

174 Nu såg han aldrig, exakt vad det var. Han förstod det aldrig. Utan det han såg, var vad Gud sände till församlingen för ”en tid”. Nu har Han . . . Han ska, det gör Han alltid, Han förklarar det, då tiden är inne att förklara det. Men Han förklarade det inte då. Varför? För att Han tänkte bevara det som en hemlighet fram till den sista tidsåldern. Och ljudet av den siste ängels Budskap skulle samla ihop de här hemligheterna. Förstår Ni?

175 Förklarade det inte. Men det, som Johannes såg, det såg han bara. ”En vit häst gå ut med en ryttare på den”, så det var, vad han skrev ner, ser Ni, då han gjorde det.

Det där var, vad han sa: ”Kom, se!”

176 Så Johannes gick för att se, det han kunde se för att skriva det till församlingen. Och då han gjorde det, såg han ”En vit häst, och han som satt på den hade en båge, och han gick ut segrande och för att segra, och där gavs en krona åt honom.” Och det där

var nu allt, som Johannes såg, så han bara skriver, skrev ner allt det där. Nu, ser Ni, är det där i symbolform. Det är på det sättet, Församlingen har tagit emot Det.

¹⁷⁷ Men med löftet, och i den yttersta tiden skulle Han uppenbara Det, visa vad Det är. Gud, hjälp oss att förstå! Församlingstidsåldrar, men det tillkännages inte helt förrän i den här sista församlingstidsålderns sjunde Budskap. Lagg märke till, att han börjar . . .

¹⁷⁸ Den här budbäraren till den sjunde församlingens tidsålder, om Ni vill lägga märke till det, han startar inte något samfund, liksom resten av dem gjorde. Kom ihåg, om han inte startar . . . Nej. Om Ni tar reda på det, är han emot det. Var Elia, var Elia emot det? Visst var han det. Var Johannes emot det, med Elias Ande?

¹⁷⁹ Vilket slags Ande hade Elia över sig? Han var . . . Ingen vet så mycket om honom. Han var bara en man, men han var profet. Han var hatad. Oj! Och när uppstod han? Just vid den tiden, då Israel var populärt, då de alla blev världsliga. Och han fick det där ute, och han var "kvinnohatare". Mmm. Jajamensan. Visst var han det. Och han älskade vildmarken. Det var hans natur.

¹⁸⁰ Så de där människorna borde ha vetat, då den där mannen kom kom dit ut med samma Ande över sig, kom dit ut, den här Johannes. Inte alldeles uppklädd liksom kändisarna, som jag sa igår kväll, de kysser spädbarnen och viger och begraver osv. Men den här mannen kom ut som en vildmarkens man. Vad var han? Han älskade vildmarken. En annan sak han gjorde, han hatade samfund. Han sa: "Börja nu inte att säga: 'Vi tillhör *det här* eller *det där!*', för jag ska säga Er, att Gud av de här stenarna kan låta barn uppstå åt Abraham."

¹⁸¹ Han var ingen kompromissare. De kunde inte . . . Det står: "Gick Ni för att få se ett vasstrå, som skakades av vinden? Inte Johannes." Nänämensan.

¹⁸² Vad gjorde han också? Precis liksom Elia, som sa till Jesabel, sa han till Herodias. Gick raka vägen fram till Herodes ansikte och sa: "Det är inte lagligt för Dig att ha henne." Hon högg huvudet av honom för det. Förstår Ni? Hon försökte få tag i Elisa. Samma ande, som var i Jesabel, var i den där kvinnan.

¹⁸³ Och samma sak är i Jesabel-församlingen idag, samma sak. Lagg nu märke till det! Vilken betydelsefull lektion vi finner här!

¹⁸⁴ Och nu ser det ju ut, som om de där människorna skulle ha vetat. Då Johannes började skälla ut de där människorna och stå där, såg det ut som om de skulle ha vetat, att det där var Elisas Ande. De borde ha förstått det. Det var det, han var.

¹⁸⁵ Och nu finner vi, och har funnit det genom församlingstidsåldrarna, enligt Skriften, att vi har blivit

utlovade en återkomst av den Anden precis före ändens tid. Är det där sant? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.]

¹⁸⁶ Och lägg nu märke till det, så märker Ni dess natur. Han kommer nu inte att starta en församlingstidsålder till, liksom Luther och Wesley och alla de andra av dem gjorde. Han kommer inte att starta en församling till, för det finns inga fler församlingstidsåldrar att starta. Förstår Ni? Det kommer inte att bli några flera. Så han måste vara emot det, för hans Ande kommer att vara precis liksom de var fordom, samma Ande.

¹⁸⁷ Liksom jag sa igår kväll, det behagade Gud att använda Den tre olika gånger. Det är Hans tal, tre, inte två, tre. Har redan använt Den två gånger, nu kommer Han att använda Den igen. Han sa så, lovade det. Lägg nu märke till, att han . . .

¹⁸⁸ Lägg nu märke till, då Han gjorde det! Han kommer inte att starta något nytt samfund, för Laodiceas församlings tidsålder är den sista tidsåldern. Och den sjunde ängelns budbärare, som är den sjunde budbäraren till den sjunde församlingstidsåldern, är mannen som kommer att uppenbara alla de här hemliga sakerna genom Den Helige Ande. Som kommer att . . . Hur många var här igår kväll? Låt oss se Din hand! Jag antar, att jag inte behöver läsa om Det, då. Ni vet precis, var det är någonstans, det – det 10:e kapitlet, ser Ni. All right. All right.

¹⁸⁹ Reformatorerna kom för att reformera den sista fallna församlingstidsåldern, som föregick dem. Och sedan, efter att reformatorerna kom och reformerade församlingens tidsålder från där den var, och har gått tillbaka till världen, då startade de en ny församlingstidsålder. De gjorde alltid det, alltid. Vi har nu gått igenom det där. Förstår Ni?

¹⁹⁰ Med andra ord, *här* hade det varit den romersk-katolska kyrkans katolska församlingstidsålder. Luther kom med, en reformator. Han kallas för reformator. Och vad gör han? Han börjar just där att hamra på. Och då han gör det, protesterar han mot kyrkan. Och innan man vet ordet av, vad gör han? Han bygger upp samma sak, som han kom för att driva ut ifrån, en ny kyrka.

¹⁹¹ Så de får en ny församlingstidsålder. Sedan, innan man vet ordet av, här kommer . . . Församlingstidsåldern är i en sådan oreda. John Wesley kommer med, en reformator till. Ser Ni, han bygger en ny församlingstidsålder. Får Ni tag i, vad jag menar? En ny församlingstidsålder byggs upp. De är reformatorer allesammans.

¹⁹² Lägg märke till, att den här sista församlingstidsålderns sista Budskap inte är en reformator. Han är profet, inte reformator. Visa mig, var en enda profet någonsin startade en församlingstidsålder! Han är inte reformator. Han är profet.

¹⁹³ Andra var reformatorer men inte profeter. Om de hade varit det, så kommer Herrens Ord till profeten. Det är orsaken till,

att de fortsatte med dopet i ”Fadern, Sonen, Den Helige Ande”, alla de här andra sakerna, för att de var reformatorer och inte profeter. Men ändå var de stora gudsmän och såg behovet i den tid, som de levde i. Och Gud smorde dem, och de sändes dit ut och rev de där sakerna i stycken. Men det fulla Gudsordet kom aldrig till dem, för att de inte var profeter. De var reformatorer.

194 Men i den yttersta tiden kommer det tvunget att behövas en profet till att ta upp Guds hemligheter, till att föra det tillbaka, för hemligheterna var bara kända av profeterna. Så det måste bli så, att den här mannen kommer. Förstår Ni, vad jag menar, nu? Han kan inte vara reformator. Det måste vara en profet, för det måste vara någon, som har en gåva och är satt där, som fångar upp Ordet.

195 Nu visste de där reformatorerna, att det var något fel. Luther visste det, att det där brödet inte var Kristi kropp. Och så predikade han: ”Den rättfärdige ska leva av tro.”, och det var hans budskap. Och då John Wesley kom med, såg han, att det fanns helgelse, så han predikade helgelse. Det var hans budskap. Förstår Ni? Pिंगstvännerna förde in Den Helige Andes budskap osv.

196 Men i den yttersta tiden, i den här sista tidsåldern, är det inte meningen, att budbäraren ska starta någon reformation utan ska ta alla de hemligheter, som de där reformatorerna lämnade, och samla ihop dem och lösa dem åt människorna. Låt mig bara läsa Det igen! Det låter så gott för mig! Jag – jag tycker om att läsa Det.

*... Jag såg en annan mäktig ängel komma ner ifrån
himmelen, klädd i ett moln, ... en regnbåge ... över
hans huvud, och hans ansikte var ... solen och hans
fötter liksom pelare av eld,*

197 Nu har vi sett samma sak, vilken var Kristus. Och vi vet, att Kristus alltid är Budbäraren till Församlingen. All right. Han kallas för Eldstoden, Förbundets Ängel, osv.

Och han hade i sin hand en liten bok öppnad, ...

198 Nu hade Inseglen redan brutits här. Vi bryter dem nu. Men det här, den här Saken, är öppen.

*... och han satte sin högra fot på havet och sin
vänstra ... på jorden,*

*Och han ropade ... hög röst, liksom då ett lejon ryter,
och då han ... ropat, lät sju åskdunder höra sina röster.
(Oj! Det fullständiga!)*

*Och då de sju åskdundern hade låtit höra sina röster,
var jag, Johannes, på väg att skriva (skriva vad?) vad de
sa, och jag hörde en röst från himmelen (Gud) säga till
mig: ”Besegla de där sakerna, som de sju åskdundern*

yttrade och skriv dem inte!" Skriv dem inte! (Förstår Ni?)

Och ängeln, som jag såg stå på havet . . . lyfte upp sina händer till himmelen,

och svor vid honom, som lever för alltid och alltid, som skapade himlarna och de saker, som finns i dem och jorden och de saker, som finns på den, och havet och de saker, som finns i det, att det inte längre skulle vara tid.

199 Se upp! Glöm inte det här nu, då vi går vidare!

Men i den sjunde ängelns rösts dagar (dagar), . . .

200 Den där siste ängeln, jordiske ängeln. Den *här* Ängeln kom ner ifrån Himmelen. Det var inte Han, Han kom från Himmelen. Utan Han talar här om den sjunde ängelns röst, vilket är en . . . *Ängel* betyder en "budbärare", det vet vem som helst, och budbäraren till församlingstidsåldern.

. . . i den sjunde ängelns rösts dagar, då han ska börja ljuda, skulle Guds hemlighet (Sju Insegel, allt, hela hemligheten) vara fullbordad, som han har tillkännagett för sina tjänare profeterna.

201 Hela hemligheten vecklas ut. Det är den ängelns verksamhet. Förstår Ni? Kommer att vara så enkel, att folk bara ser bort ifrån den. Men ändå kommer den att vara fullkomligt försvarad. Den kommer bara att vara fullkomligt känd. Förstår Ni? Alla, som vill se den, kan se den. Förstår Ni? Det är riktigt. Men de där . . .

202 Jesus sa, liksom Han sa, då Han kom, Han sa: "Ni har ögon och kan inte se. Jesaja sa, att Ni hade det så. Förstår Ni? Och Ni har öron, och Ni kan inte höra." Så nu finner vi, att . . .

203 Det där skrämde mig. Jag tittade tillbaka dit på den där klockan, och jag tyckte, att den var tio. Men den är, jag – jag har . . . Den är inte ens nio än, ser Ni. All right. Oj, oj! Låt oss få tag i det nu! Lagg märke till det! Jag älskar det här.

204 Andra, reformatorer, men genom att de var stora gudsmän, såg de tidens behov och åstadkom reformation.

205 Men Uppenbarelseboken 10 sa, att hans Budskap var att uppenbara, inte reformera, uppenbara hemligheterna. Uppenbara hemligheter! Det är Ordet i mannen. Hebreerbrevet 4 säger att: "Guds Ord är skarpare än ett tveeggat svärd, så att det åtskiljer ben och en Uppenbarare av hjärtats hemligheter." Förstår Ni? Den här mannen är inte en reformator. Han är en uppenbarare, uppenbarare av (vad?) Guds hemligheter. Där församlingarna har Det alldeles fastbundet och allting, är det meningen, att han ska komma fram med Guds Ord och uppenbara ut saken.

206 För han ska ”återupprätta barnens Tro tillbaka till fadern.” Den ursprungliga Bibeltron ska återupprättas av den sjunde ängeln. Å, så jag älskar det här, nu! Alla Inseglens hemligheter, som reformatorerna aldrig till fullo förstod! Förstår Ni? Titta nu på Malaki 4, bara en minut! Nå, skriv bara upp det, Ni! Han är profet, och ”återupprättar fädernas Tro”. Nu väntar vi på, att den personen ska visa sig på scenen. Han kommer att vara så ödmjuk, att tio miljoner gånger tio miljoner kommer att... Nåväl, det kommer att vara en liten grupp, som kommer att förstå det.

207 Ni kommer ihåg den andra tiden, då, då det var meningen, profeterat, att Johannes skulle komma, en budbärare innan Kristus kom, ”en röst av en, som ropar i öknen”. Malaki såg honom. Titta, Malakis 3:e kapitel är denna Elias tillkommelse, den som skulle komma och föregå Kristi tillkommelse.

208 Man säger: ”Nej då, broder Branham. Det är 4:e kapitlet.” Jag ber om ursäkt.

209 Jesus sa, att det var 3:e kapitlet. Ta nu... Ta Matteus Evangelium, det – det 11:e kapitlet och den 6:e versen, Han kommer att – Han kommer att säga så här. Det 11:e kapitlet, jag tror, att det är den 6:e versen, 4:e, 5:e eller 6:e, däromkring någonstans. Han sa: ”Om Ni kan ta emot det”, då Han talade om Johannes, ”så är detta den, som det talades om: ’Jag ska sända min budbärare före mitt ansikte.’” Läs nu Malaki 3! En del av dem försöker tillämpa det på Malaki 4. Nänämensan, det är inte så.

210 Lägg märke till Malaki 4, så fort som den budbäraren går ut, bränns världen upp fullständigt, och de rättfärdiga går ut i Tusenårsriket, på deras aska. Så ser Ni, om man sätter det där att vara han, där fordom, då – då sa Bibeln någonting, som inte var så. Vi har haft tvåtusen år, och världen har inte brunnit upp än, och de rättfärdiga lever i den. Så det måste vara i framtiden. Oj, oj! [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. – Utg.]

211 Om Ni går hit bort i Uppenbarelseboken och ser efter, vad det är meningen, att den där budbäraren vid slutet av den här tidsåldern ska göra, då får Ni se, vad det är. Han måste vara profet. Han måste ta rätt på de här ändarna, som de här reformatorerna inte såg, och placera in Det där inne.

212 Hur kan Matteus 28:19 stämma överens med Apostlagärningarna 2:38 utan Guds uppenbarelse? Hur kan de här människorna säga, att kraftgärningarnas tid är förbi osv. så där, och (hmpf!) utan Guds uppenbarelse? Enda sättet de någonsin kommer att få veta det på, veta om det är rätt eller fel! Förstår Ni? Men de har kommit genom predikantskolorna. Jag hoppas vi får tid till att komma in på det där.

213 Jag vill skynda mig, för jag vill inte uppehålla Er här mer än en vecka, Ni vet, vad jag menar, det här, att öppna de här

Inseglén. Jag har en enda dag, och jag skulle vilja ha bön för de sjuka den dagen, om jag skulle kunna.

214 Titta nu, Malaki 4, han är profet och ”återupprättar fädernas ursprungliga Tro.”

215 Vid ändens tid, då Vedermodans period kommer . . . Här är nu en liten sak, som vi ska backa tillbaka till en minut, de där tre och ett halvt åren, eller Daniels sjuttio veckor, den sista halvan av Daniels sjuttio veckor, vilket är tre och ett halvt år. Vi, hur många kommer nu ihåg det där ifrån församlingstidsåldrarna? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Förstår Ni? ”Det är sjuttio veckor bestämda.” Titta, så fullkomligt det var! Det står: ”Messias ska komma, och Han kommer att bli avhuggen som ett offer mitt i veckan, och offrandet ska upphöra.” Sedan är det fortfarande tre och ett halvt år kvar för den messianska läran åt juden.

216 Och Gud handlar inte med juden och hedningen på samma gång. Han handlar med Israel som en nation, hedningen som en individ. Han tog aldrig hedningarna som Sin Brud, Han tog ut ett folk ifrån hedningarna. Förstår Ni? Nu handlar Han med Israel som en nation. Och nu sitter hon där, precis där nu, som en nation.

217 Jag fick ett brev ifrån Paul idag, Paul Boyd. Och han talade om för mig, han sa: ”Broder Branham, så sant det är! De här judarna har fortfarande en litet dålig känsla för hedningarna, vad som än har skett.” Visst, det kommer de att ha. Det borde de.

218 Då Martin Luther gjorde proklamationen att: ”Alla judar borde köras bort och deras hus brännas ner, för de är antikristliga.” Förstår Ni? Martin Luther gjorde det där uttalandet själv i sin skrift. Hitler genomförde nu bara, vad Martin Luther sa. Varför sa Martin Luther det där? För att han var reformator, inte profet.

219 Gud, om det där: ”Min profet välsignade Israel, han sa: ’Vem, som än välsignar Dig, ska bli välsignad, och vem som än förbannar Dig ska bli förbannad.’” Hur kan en profet stå och förneka, vad den andre profeten sa? Det kan han inte göra. Det måste vara i harmoni, ser Ni.

220 Men det är orsaken till, att de klassar . . . Ser Ni, Tyskland anses vara en kristen nation, och de, sättet de behandlade Israel på! De har fortfarande ett horn i sidan, och man kan inte klandra dem. Men kom bara ihåg, judarna sitter här, oroa Er inte, den dagen kommer! Gud kan aldrig glömma dem. De blev förblindade för vår skull.

221 Som Ni vet, sa Han till profeten, Han . . . Profeten ropade, sa: ”Ska Du glömma Israel?”

222 Han sa: ”Ta den där mätstaven! Och hur högt upp är himlen? Hur djupt är havet?”

Han sa: "Jag skulle inte kunna mäta det."

²²³ Han sa: "Aldrig kan jag glömma Israel." Det är Hans folk, Hans tjänare.

²²⁴ Och av hedningarna är bara några få uttagna där som Hans Brud. Det är exakt riktigt. Det är Bruden.

²²⁵ Nu var de sjuttio veckorna bestämda, fullkomligt, som Daniel sa, att Messias skulle komma och skulle bli avhuggen mitt i veckan. Och Jesus profeterade i tre och ett halvt år. Mitt i den här, nu, Daniels tre och ett halvt år, mitt i den, blev Han avhuggen. Men den sista delen av den, nu, är Vedermodans period, där den hedniska församlingen är. Å, det här är mäktigt! Missa inte nu! Bruden går in tillsammans med Brudgummen. Vandrar sedan, efter Tusenårsriket, ut på de ondas aska.

²²⁶ Låt mig visa Er någonting här, bara medan vi precis har det i minnet! Låt oss bara visa Er, vad Den sa, vad Bibeln säger! Och vi kan inte förneka, att Det Här är Guds Ord. Om vi gör det, då är vi otroende. Ser Ni, vi måste tro Det. Man säger: "Jag förstår Det inte." Det gör inte jag heller. Men jag väntar på, att Han ska uppenbara Det. Titta!

För se, den dagen kommer, som ska brinna liksom en ugn, och alla de stolta (liksom amerikanerna osv.), ja, . . . alla som handlar ondskefullt, ska bli stubb, (Det kommer att brinna.) och dagen, som kommer, då jag ska bränna upp dem, säger härskarornas HERRE, . . . den ska inte lämna varken rot eller gren av dem.

²²⁷ Hur kan man ha ett evigt helvete där inne då? Ser Ni, det är den yttersta tiden, då de här sakerna håller på att uppenbaras. Det finns inget Bibelställe, som säger, att helvetet är evigt. Så för att få . . . För att vara i ett evigt helvete skulle man behöva ha Evigt Liv, för att förbli där. Det finns bara en enda form av Evigt Liv, och det är det, som vi strävar efter. Allting, som hade en begynnelse, har en ände. "Helvetet skapades åt djävulen och hans änglar", och kommer att förtäras och avskaffas. Riktigt. Förstår Ni? Men då det här äger rum, "Lämnar det inte kvar varken rot eller gren av dem".

Men för dem, som fruktar mitt namn, ska rättfärdighetens Sol gå upp med helbrägdagörelse i sina vingar, . . . ni ska gå ut liksom växa upp som stallets kalvar.

Och ni ska trampa ner de onda, för de ska vara aska under era fotsulor på den dagen, då jag ska göra detta, säger härskarornas HERRE.

²²⁸ Var kommer de onda att vara efter Vedermodan? Aska.

Kom ihåg Mose, . . . lagar, som jag påbjöd honom på Horeb för hela Israel, med stadgarna och domen!

Se, jag ska sända till er profeten Elia innan HERRENS stora och förskräckliga dag kommer.

229 Amen! Här avslutas Gamla Testamentet så där, och här avslutas Nya Testamentet med precis samma sak. Hur ska man kunna undanhålla det? Kan inte. Titta, "Jag ska sända till Er profeten Elia, innan den där dagen kommer."

Och han ska vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna, så att jag inte kommer och slår jorden med en förbannelse. (Mmm!)

230 Var så goda! Det där är Herrens Ord. Han lovade det. Det måste komma. Och om Ni nu vill lägga märke till, hur det här sker. Det är vackert, hur Gud gör det. Bruden går ut, och tillsammans med Brudgummen. Och – och sedan, därefter, bränns de onda upp med outsläcklig eld. Och sedan jorden har renats, förnyar den sig. Allting måste göra det där, måste gå igenom ett reningsbad.

231 Vulkanutbrott kommer att ske i den där stora yttersta tiden, och jorden kommer att spricka och rapa och gå på, och alla dessa syndens kloakbrunnar och allting, som är på jorden kommer att smältas till ingenting. Den kommer att brinna med en sådan våldsam hetta, att det kommer att vara liksom det där blekmedlet, som skickar tillbaka bläckets färg till sin ursprungliga skapelse. Så Elden från Gud kommer att vara så het, att den kommer att återställa varenda smutsig sak till sitt tillstånd igen, då Satan och all synd är uppbränd och allting. Och då ska hon komma fram lika vacker, som hon var i Edens lustgård. Riktigt. Å, den där stora stunden, som ligger precis framför oss!

232 Under Vedermodans period... Här är det, som jag vill, att Ni ska lägga märke till nu, en liten sak, som jag har lagt in här. Under denna Vedermodans period, efter att Bruden har kallats ut, och församlingen går igenom Vedermodans period, kallas de etthundrafyrtiofyrtusen av de två vittnena i Uppenbarelseboken 11. Titta nu! De kommer att profetera i ettusentvåhundrasextio dagar, klädda i säcktyg.

233 Nu vet vi, att den här romerska almanackan har... Vi har tjugoåtta dagar och, ibland, och trettio och trettioen. Men almanackan säger faktiskt så här, trettio dagar i varenda månad. Riktigt. Och ta hundra... Ettusentvåhundrasextio dagar och lägg till trettio till det, och se efter vad Du får! Tre och ett halvt år, exakt på pricken. Det är den tid, som är bestämd, tiden då det messianska Budskapet ska predikas för Israel, liksom det var fordom. Då Han kommer tillbaka och ger Sig tillkänna i en symbol, så att då Han kom...

234 Då Josef togs ner till landet och förkastades av sina bröder, för att han var en andlig man. Han kunde se syner och tolka drömmar. Och då han gjorde det, togs han ner till landet och

sålde för nästan trettio silverpenningar. Han var en bild av Kristus, exakt, för det var Kristi Ande i honom.

²³⁵ Lägg märke till, vad som hände då! Och lägg märke till, att då han gjorde detta, sattes han i fängelse, och en man blev frälst och den andre gick förlorad. Exakt Jesus, då Han var i fängelse på korset, blev en rövare frälst, och den andre gick förlorad, exakt.

²³⁶ Kastades i graven, antogs vara död och togs upp och upphöjdes till Faraos högra hand, så att ingen kunde få träffa Farao utan att träffa Josef först. Jesus sitter på Guds högra sida, och ingen kan komma till Fadern utom genom Sonen. Riktigt.

²³⁷ Och lägg märke till varenda gång Josef gick ut, då Josef reste sig från den där tronens högra sida! Se upp! Glory! Där satt Josef vid Faraos högra sida. Och då Josef reste sig upp för att lämna den där tronen, ljud basunen. "Böj knä, allesammans! Josef kommer!"

²³⁸ Då det där Lammet lämnar Tronen där borta, Sin tid som medlare, då Han lämnar Tronen där uppe och tar denna Återlösningens Bok och går ut, kommer vartenda knä att böja sig. Där är Han. Lägg märke till det!

²³⁹ Och Josef, som då förkastats av sina bröder, han fick en hednisk hustru. Potifar hade gett honom . . . Rättare sagt, Farao gav honom en – en hednisk hustru, och han fick hedniska barn, till hälften hedningar och till hälften judar. De ger en härlig symbol. Då Jakob välsignade dem, Efraim på den ena sidan och Manasse på den andra, korsade han sina händer och gav det yngre barnet välsignelsen. Och de två barnen lades till till de tolv stammarna, vilka var bara tio vid den tiden, och han välsignade dem i Jakob själv. Och Josef, hans profet-son, som stod där, sa: "Far, Du har gjort fel." Han sa: "Du la Din högra hands välsignelse på det unga barnet, då den borde ha gått till det äldre."

²⁴⁰ Och han sa: "Jag vet, att mina händer är korsade, men Gud har korsat dem." Varför? Israel, som hade rättigheterna till att vara en Brud, förkastade och sålde sina förstfödsrorätter, och . . . Gick från den äldre sonen, Israel, till den nye, hedningen. Och välsignelserna gick därifrån, genom korset, till hedningen.

²⁴¹ Men lägg märke till, att efter det där, ser Ni, genom det där, då . . . Han hade tagit sin brud. Men då de där pojkarna kom ner för att köpa mat . . .

²⁴² Å, det är en sådan vacker bild! Jag är borta ifrån Inseglet, men jag bara måste säga det, ser Ni, för då får Ni lättare tag i bilden, tror jag. Lägg märke till det!

²⁴³ Då de nu kom ner för att köpa mat, ni vet, så kände Josef igen dem direkt. Och Josef var framgångens son. Det spelade ingen roll, vart han gick, det lyckades alltid.

244 Vänta Ni bara, tills Han kommer till jorden igen, vänta tills vår Josef kommer! Förstår Ni? ”Öknen ska blomstra som en ros, och Rättfärdighetens Sol ska gå upp med helbrägdagörelse i Sina vingar.” Oj, oj! All den där kaktusen runt Arizona kommer att utveckla sig till vackra träd, och det – och det kommer att bli vackert.

245 Lägg märke till, att här kommer han fram, och han spelar dem ett litet spratt där. Och han sänder bud, och han säger: ”Lever min far fortfarande?” Förstår Ni? Han ville veta, om den där pojkens far fortfarande levde. Han sa: ”Ja.” Han visste, att det där var hans bror. Men la Ni märke till, då han blev redo att uppenbara sig för för sina bröder?

246 Och han fann lille Benjamin, som hade fötts efter att han hade farit bort. Och det representerar de här judarna, de här etthundrafyrtiofyrtusen, som håller på att samlas där just nu, efter att Han har gått bort. Och då Han kom tillbaka, sa Han . . . Han tittade på Benjamin, hans hjärta höll på att brista.

247 Och kom ihåg, att de hade . . . Han . . . De visste inte, att han kunde tala hebreiska. Han tog en tolk. Han uppförde sig liksom en egyptier. Förstår Ni? Och sedan, då det gavs tillkänna, då han ville ge sig tillkänna, fortsatte han att titta på lille Benjamin. Och kom ihåg, att han skickade iväg sin hustru! Hon var i palatset, då han gav sig tillkänna för sina bröder.

248 Och Hedning-Bruden, Hustrun, efter att Jesus hade förkastats av Sitt eget folk, har Han tagit Sig en Hedning-brud. Och kommer att ta Henne härifrån till Palatset, till Sin Faders Hus i Härligheten, för Bröllops-Supén. Och kommer att smyga Sig tillbaka ner för att ge Sig tillkänna för Sina bröder, de etthundrafyrtiofyrtusen . . .? . . . den gängen.

249 Där står han. Och kom ihåg det, titta på den fullkomliga symbolen! Och då han kom tillbaka dit, där det här var, tittade han ner till dem, och han sa – han sa . . . Började titta. Och de började prata. De sa: ”Nu, Ruben, vet Du att nu är det färdigt för oss, ser Du. För Du vet ju, vad vi gjorde. Vi satte den här pojken i knipan. Vi borde nu inte ha sålt vår bror.” Det var deras bror, som stod där, den där mäktige fursten, och de visste det inte.

250 Det är orsaken till, att Israel inte kan förstå Honom idag. Stunden att få veta det är inte inne ännu.

251 Och då trodde de, att han inte kunde förstå hebreiska, han, men han lyssnade ju på dem. De sa: ”Nu är det färdigt för oss.” Och Josef, då han tittade på dem, kunde han inte stå ut längre.

252 Kom nu ihåg, att hans hustru och barn var i palatset vid den tiden. De heliga hade gått ut, ut ur närheten.

253 Och han sa: ”Jag är Josef, Er bror.” Och han sprang bort och tog tag i lille Benjamin, föll honom om halsen och började gråta. Förstår Ni? Och han gav sig tillkänna.

254 Och då sa de: "Nu vet vi, vad vi har att vänta, för vi sålde honom. Det var vi, som sålde bort honom. Det var vi, som försökte döda honom, nu vet vi, att han kommer att döda oss."

255 Han sa: "Nej, var inte arga på Er själva, Ni gjorde det bara för att bevara liv. Det var därför, Gud sände ner mig hit."

256 Och då Han ger Sig tillkänna, säger Bibeln... Då vi kommer igenom det. Då Han ger Sig tillkänna för de där etthundrafyrtiofyrtusen där, dagens lille Benjamin, och återstoden av de där judarna, som har lämnats kvar där, då Han ger Sig tillkänna, kommer de att säga: "Var fick Du de där ärren? Vad har de i Din hand att göra?"

257 Han kommer att säga: "Å, jag fick dem i mina vänners hus." Förstår Ni? Å, då kommer de att inse, att de har dödat Messias. Men vad kommer Han att säga? Samma sak, som Josef gjorde. "Ni gjorde det för att tjäna livet... Rädda liv. Var inte arga på Er själva!" För att hedningarna inte skulle ha hämtats in, om inte judarna hade gått i den där fällan med förbundna ögon. Så Han räddade Församlingens liv genom de saker, som de gjorde. Så var så goda! Det är orsaken, idag, till att de inte kan förstå Det Här, tiden är inte inne.

258 Inte mer än vi kunde förstå de här sakerna, förrän tiden kommer, då Det ska förstås. Oj, oj! Uppenbarelskebokens Sju Åskdunder, må Han visa Bruden, hur Hon ska bereda Sig för den mäktiga upplyftande tron!

259 Låt oss nu skynda oss, för vi har inte mer än femton, tjugo minuter kvar!

260 Vad betyder nu den här vita hästen? Låt mig läsa... Jag har varit så långt borta, ursäkta mig, för att jag har kommit bort ifrån mitt ämne! Men, men jag ska läsa versen igen, de två verserna.

Och jag såg, då Lammet hade öppnat ett av inseglen, och jag hörde, liksom det vore ljudet av åskdunder, och ett av de fyra väsendena sa: "Kom... se!"

Och jag såg, och se, en vit häst,...

261 Nu går vi till den 2:a versen.

... en vit häst, och han som satt på den hade en båge, och en krona gavs honom, (han hade den inte då)... åt honom och han gick ut segrande och för att segra.

262 Det där är allt om det där. Det är Inseglet. Låt oss nu finna symbolerna!

263 Vi fann, vad Åskdunderet betyder. Det är perfekt, vi vet det där, ser Ni. Åskdunderet var Guds Röst, då Inseglet öppnades.

264 Vad betyder nu den vita hästen? Det är nu här, som uppenbarelsen kommer. Jag är precis lika säker på det här, som på att jag står här och vet, att det här är Ordet.

265 Jag har läst varenda bok om det, som jag kunde finna. Och med en. . . Jag. . . Sista gången som jag hade – hade försökt att gå igenom det, för omkring trettio år sedan, tog jag boken. . . Någon hade sagt mig, att adventisterna hade mer ljus över Kristi andra Tillkommelse än några människor, som de kände, så jag fann några av deras goda böcker för att läsa det. Jag fick tag i Smiths bok om Daniel, om uppenbarelserna. Och han sa, att den här vita hästen, som gick ut, var vit, och den symboliserade en erövrare. Och i det här erövrandet. . . Många av Er adventistbröder här känner till boken, och många av Er andra också, genom att ha läst den. Och – och andra, jag läste två eller tre. Jag läste, och jag kan inte minnas. . . Det finns två böcker till, som jag läste, och bägge männen höll med om, att det där var riktigt. [Broder Branham knackar på predikstolen fem gånger. – Utg.] Det där var fina lärare, ansågs vara några av de bästa med det bästa ljuset. Så jag tänkte: ”Tja, om jag inte vet, ska jag bara säga det, som de sa, försöka undervisa om det på det sättet.”

266 De gav en mycket bra förklaring till det, vad det verkligen betydde. Och de sa: ”Här är nu en vit häst, och en vit häst är en kraft, en stridshäst.” Och de sa: ”Mannen, som sitter på den där, det var den vita hästen, var Den Helige Ande, som gick ut i den tidiga tidsåldern och erövrade den tidsåldern åt Guds Rike. Han hade en båge i sin hand, vilket betydde, att han liksom Amor sköt kärlekens pilar in i människornas hjärtan, Guds kärlek, och han segrade.”

267 Det där låter nu mycket bra, men det är inte Sanningen. Nänämensan. Ja. Det var inte så. Vit betyder verkligen rättfärdig. Vi – vi inser det. Det vita betyder rättfärdig. Lärarna lärde ut det, att det var Den Helige Ande, som segrade i den första tidsåldern, men min uppenbarelse genom Den Helige Ande är inte på det viset.

268 Min uppenbarelse genom Den Helige Ande är: Kristus och Den Helige Ande är precis samma Person, bara i en annan form. Så *här* står Kristus, Lammet. Vi vet, att Han var Lammet. Han stod *här* med Böckerna i Sin hand, och *där* går ryttaren på den vita hästen, ser Ni, så det var inte Den Helige Ande.

269 Det där är nu en av den yttersta tidens hemligheter, hur Kristus kan vara de tre personerna i En. Det är inte tre olika personer, Fadern, Sonen och Den Helige Ande, som är tre Gudar, som treenighetsfolket försöker att tala om för oss, att Det är. Det är tre, det är tre uppenbarelser av samma Person. Eller man skulle kunna kalla det för tre ämbeten. Om man talar med predikanter, bör man inte använda ämbete, för det är ju riktigt, jag spelas in på band. Så jag ska säga Er. . . Naturligtvis skulle inte Kristus säga: ”Jag ska be mitt ämbete, och Han ska skicka Er ett annat ämbete.” Det vet vi. Men om man vill göra det. . . Det

är samme Guds tre egenskaper. Förstår Ni? Det är inte tre Gudar. Samme Guds tre egenskaper! Förstår Ni?

270 Och hur skulle då Kristus vara *där* ute, den vita hästen som erövrade, och stå *här* med en Bok i Sin hand? Det är emellertid inte så. Det är inte Kristus.

271 Lägg nu märke till, att Den Helige Ande (i uppenbarelsen) och Kristus, det är, Den Helige Ande är Kristus i en annan form. Riktigt.

272 Lägg märke till, att det är Lammet, som öppnade Böckerna, och Lammet är Kristus. Och Kristus syns inte till mera, från och med då, men Han syns i Uppenbarelsesboken, i det 19:e kapitlet, där Han kommer på en vit häst.

273 Om Ni skulle vilja läsa det, så låt oss slå upp Uppenbarelsesboken 19:11, sex- . . . Och bara läsa det riktigt snabbt nu, medan vi – medan vi . . . Vi har tid nog, hoppas jag, så det kommer att göra det litet bättre för oss. 19, 19:11, börja med den 11:e versen och läsa vidare till och med den 16:e.

Och jag såg himmelen öppnad, . . . se en vit häst. (inte på jorden, i Himmelen, ser Ni) och han som satt på honom kallades för Trofast . . . Sann, . . . i rättfärdigt dömer och krigar han.

Hans ögon var . . . eldslågor, och på hans huvud var många kronor, (Titta på diademet!), och han hade ett namn skrivet, som ingen människa kände till, utom han själv.

274 Jag önskar, att jag kunde stanna vid det där bara en minut. [Broder Branham knackar på talarstolen en gång och gör en paus. – Utg.] Oj, oj! Jag har en bra uppfattning, men . . . Kanske jag skulle kunna, om Ni . . . [Församlingen säger: "Fortsätt!"]

275 Ser Ni, ingen vet Det. Visste Ni någonsin, att Namnet "Jehova" inte är korrekt? Vem som helst vet det. Dr Vayle, Du vet, att det där är sant. Översättarna kunde aldrig översätta Det. Det stavas J-u-h-v . . . J-v-h-u, menar jag. Det är inte "Jehova". De kunde inte komma åt Det. De vet inte, vad Det är. Kallade Det för "Jehova", men det var inte Hans Namn.

276 Titta, varje gång en seger är vunnen, eller någonting pågår, ändras ett namn.

277 Titta på Abrahams tid! Han var först Abram och kunde aldrig få det där barnet, förrän hans namn ändrades till Abraham. Och Sarai, S-a-r-a-i, kunde inte få någonting annat än ett dött moderliv, förrän hennes namn ändrades till S-a-r-a.

278 *Jakob* betyder "undanträngare, bedragare", och det var det, han gjorde. Han satte på sig fårskinn och bedrog sin far, profeten, för att ta förstfödslovet. Han la poppel-käppar i vattnet, gjorde dem fläckiga, skrämde boskapen, då de var dräktiga

med... Med sina ungar, för att få fläckig boskap och får..
Ingenting annat än en bedragare!

279 Men en kväll fick han tag i Någonting verkligt, och han visste, att Det var verkligt. Och han höll sig till Det och höll fast, tills han segrade. Och hans namn ändrades och kallades *Israel*, som betyder "en furste med kraft inför Gud".

280 Är det där riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.]
Varenda segervinnare!

281 Simon var fiskare. Men då hans tro fångade och visste, att det där var Jesus, då han talade om för Honom, att Han var Messias, och det talades om för honom, vad hans namn var och vad hans fars namn var, var han övervunnen och förvandlad från Simon till Petrus.

282 Saulus, ett bra namn, Saul var kung en gång i Israel, men han, en *Saulus*, var inte passande för en apostel. Kunde vara all right för en kung, men inte för en apostel. Så Jesus ändrade hans namn (från vad?) från Saulus till Paulus.

Titta på "Tordönsmännen" osv.!

283 Och Jesus, Hans Namn på jorden var "Återlösaren", Jesus. Då Han var på jorden, var Han Återlösaren, det är sant. Men då Han besegrade döden och dödsriket och övervann dem och for upp i Höjden, fick Han ett nytt Namn. Det är orsaken till att man skriker som de gör, och de får ingenting.

284 Det kommer att uppenbaras i Åskdundren. Mmm. Förstår Ni? Lägg märke till hemligheterna! Han kommer ridande... Det måste finnas Någonting, som kan förändra den här Församlingen. Det vet Ni. Det måste finnas Någonting. Lägg märke till, att: "Ingen människa kände till det, utom Han själv." Lägg nu märke till, att: "Ingen människa kände till det, utom Han själv."

Och han var klädd i en dräkt doppad i blod, och hans namn kallades Guds Ord.

Oj, oj! Lägg märke till det!

Och arméerna, som var i himmelen följde honom på vita hästar, klädda i fint linne, vitt och rent.

Och ut ur hans mun går ett skarpt svärd, så att han med detta skulle slå nationerna, och han ska styra dem med en spira av järn, och han trampar den Allsmåktige Gudens våldsamhets och vredes vinpress.

Och han hade på sin dräkt och på sitt lår ett namn skrivet: KUNGARS KUNG OCH HERRARS HERRE.

285 Där kommer Messias. Där är Han, inte den här mannen på den här hästen här borta. Ge akt på olikheten! Här står Han med Boken i Sin hand, här, återlösningsverket är just... Han hade

inte intagit Sin plats än. Så det var inte Kristus, som gick ut, Den Helige Ande.

286 Inte för att motsätta mig de där stora männen. Nänämensan, det gör jag inte. Jag skulle inte vilja göra det, men det här är, vad – vad min uppenbarelse om Det är. Förstår Ni? Om Du har någonting annat, nåväl, det är all right, men det är inte all right för mig. Ser Ni, jag – jag tror Det på det här sättet. Ser Ni, nu vet Ni det. Förstår Ni?

287 Och lägg märke till, att Kristus inte syns till mera, ser Ni, från och med då. Men Han är på en vit häst. Så om den här mannen rider på en vit häst, är han bara en efterapare av Kristus. Förstår Ni? Får Ni tag i det där? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.]

288 Lägg märke till, att ryttaren på den vita hästen inte har något namn! Han kanske använder två eller tre titlar, ser Ni, men han har inget namn.

289 Men Kristus har ett Namn! Vad är det? Guds Ord. Det är, vad det är. "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Och Ordet blev till kött." Förstår Ni? Ryttaren har inget namn, men Kristus kallas för "Guds Ord". Det är, vad Han är. Han kallas så. Nu har Han ett Namn, som ingen människa känner till, men Han kallas för "Guds Ord".

Den här mannen kallas inte för någonting, ser Ni, men han är på en vit häst.

290 Ryttaren har inga pilar till sin båge. La Ni märke till det? Han hade en båge, men det sägs ingenting om att ha några pilar, så han måste vara en bluffmakare. Riktigt. Kanske han har en massa dunder och ingen blix. Men man finner, att Kristus hade både blix och dunder, för ut ur Hans mun går ett skarpt, tveeggat Svärd, och Han slår nationerna med Det. Den här mannen kan inte slå någonting, ser Ni, utan han spelar en hycklares roll. Han går ut, ridande på en vit häst, går ut för att segra.

291 Kristus har ett skarpt Svärd, och ge akt på det, Det kommer från Hans mun. Det levande Ordet, det vill säga Guds Ord, uppenbarar för Hans tjänare. Liksom Han sa till Moses: "Gå och ställ Dig där och håll ut den där staven där borta, kalla på flugor!", och det blev flugor. Visst. Vad han än sa, gjorde Han det, och det gick i uppfyllelse, Hans levande Ord. Gud och Hans Ord är precis samma Person. Gud är Ordet.

292 Vem är då denne den första församlingstidsålderns mystiske ryttare? Vem är han? Låt oss tänka på det! Vem är denne mystiske ryttare, som går ut i den första församlingstidsåldern och rider hela vägen ut i Evigheten, går till änden?

293 Det Andra Inseglet kommer fram och går raka vägen ut i änden. Det Tredje Inseglet kommer fram och går raka vägen ut i änden. Fjärde, Femte, Sjätte, Sjunde, vartenda ett av

dem avslutas här ute vid änden. Och vid ändens tid, de här Böckerna, som har varit hoprullade hela den här tiden med de här hemligheterna i dem, Det bryts. Då kommer hemligheterna ut, så att man får se, vad det är. Men de började faktiskt gå ut i den första församlingstidsåldern, för församlingen, första församlingstidsåldern, tog emot Budskapet Så Här. [Broder Branham knackar på talarstolen tre gånger. – Utg.]

²⁹⁴ ”En ryttare på en vit häst gick ut.” Förstår Ni? Vem är han? Han är mäktig i sin segrande kraft. Han är en stor man i sin segrande kraft. Vill Ni, att jag ska tala om för Er, vem han är? Han är antikrist. Exakt vad han är. För, ser Ni, om nu en antikrist. Jesus sa, att: ”De två skulle vara så nära varandra, att det skulle bedra till och med de Utvalda (Bruden), om det vore möjligt.” Antikrist, det är den antikristliga anden.

²⁹⁵ Kom ihåg, i församlingstidsåldrarna, då vi öppnade den första församlingstidsåldern på den tiden, fann vi, att Den Helige Ande var emot en viss sak, som de fick igång i den församlingstidsåldern, och den kallades för ”Nikolaiternas gärningar”. Kommer Ni ihåg det? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] *Nikao* betyder ”att besegra”. *Lait* betyder ”församlingen”, lekmännen. *Nikolait*, ”att besegra lekmännen”. ”Ta ut Den Helige Ande ur församlingen och ge hela Den åt en enda helig man! Låt honom vara chef för alltsammans!” Ni har gått igenom det, ser Ni. *Nikolait*. Lagg märke till, att *nikolait* var ”ett – ett ordspråk” i en församling. Det blev ”en lära” i nästa församlingstidsålder. Och i den tredje församlingstidsåldern var det ”ett tvång”, och de hade Nicaea-Konciliet. Och det gjordes då till en – en lära i en församling. Och vad var det första, som hände? En organisation kom ifrån det! Är det där riktigt, nu? [”Amen.”]

²⁹⁶ Säg mig var den första organiserade församlingen kom ifrån! Den romersk-katolska kyrkan! Säg mig, om inte Uppenbarelseboken säger, i Uppenbarelseboken 17, att: ”Hon var en sköka, och hennes döttrar var prostituerade.” Det där är samma sak, som organiserade sig tillsammans med henne, ”prostituerade”. ”Tar styggelsen, deras otukts orenhet, som lärör.” ”Undervisar som Lära människors påbud.” Lagg märke till det!

²⁹⁷ Titta, han ger sig iväg för att segra! Lagg märke till att han inte har någon krona! Det är ryttaren på den vita hästen, som jag talar om här. Förstår Ni? ”En båge, och en krona gavs åt honom efteråt.” Förstår Ni? Han hade ingen krona till att börja med, men det gavs honom en krona. Lagg märke till, att senare gavs han en krona, ja tre stycken, tre i en. Det där var trehundra år senare, vid Konciliet i Nicaea. Då han startade, en nikolaitisk ande, för att bilda en organisation ibland människorna. Och sedan fortsatte det, fortsatte, fortsatte, blev ”ett ordspråk”, sedan blev det ”en lära”.

298 Som Ni minns, talade Kristus till församlingen, sa: ”Du hatar de här nikolaiternas gärningar, vilka jag också hatar.” Försökte vinna seger, ta Den Helige Ande till bara en enda helig man, han kunde förlåta alla synderna och allting.

299 Och vi läste det nyss där borta, Paulus talade om det. Det där skulle finnas i den yttersta tiden. Och han kunde inte bli uppenbarad förrän vid den yttersta tiden. ”Då ska Han, som tillåter det, ta bort Guds Ande därifrån, och då ska han uppenbara sig själv.”

300 Idag är han under en vit hästs förklädnad. Ge akt på, hur han förvandlas från den där vita hästen på några minuter! Han blir inte bara en vit häst, han blir ett vilddjur med många huvuden och horn. Förstår Ni? Förstår Ni? Den vita hästen, han är en bedragare nu, och det är orsaken till, att människorna inte har vetat det hela den här tiden. De tänkte det. Men här är det nu, det kommer att uppenbaras genom Skriften. Lägg märke till det!

301 Då nikolaiten, ser Ni, antikrist, till sist blir förkroppsligad i en man, då kröns han. Då han börjar som en nikolaitisk ande i församlingen, är han en ande. Man kan inte kröna en ande. Men trehundra år senare blir han en påve, och då krönte de honom. Han hade ingen krona till att börja med. Men han fick en krona senare, ser Ni, då den där anden blev förkroppsligad. Förstår Ni? Han blev en man. Den nikolaitiska läran blev en man, då kunde de kröna honom. De kunde inte göra det, för att han bara var en lära.

302 Glory! Lägg märke till det! Och då denna Helige Ande, som vi har, blir förkroppsligad för oss, Denne som är mitt ibland oss nu i form av Den Helige Ande, blir förkroppsligad för oss i Jesu Kristi Person, kommer vi att kröna Honom till Kungarnas Kung. Det är riktigt. Förstår Ni?

303 Kom nu ihåg, att ungefär vid samma tid som Kristus kom på Tronen, kom antikrist på tronen, Judas. Ungefär vid samma tid, som Kristus lämnade jorden, lämnade Judas jorden. Precis ungefär vid samma tid, som Den Helige Ande kom tillbaka, kom Antikrist tillbaka.

304 Som Ni vet, sa Johannes här borta: ”Små barn, jag vill inte, att Ni ska vara okunniga, Ni vet, om Antikrist, vilken redan har kommit och verkar i olydnadens barn.” Antikrist då, där var han, började att forma den nikolaitiska anden där inne, för att skapa en organisation.

305 Inte underligt att jag hatade det där! Förstår Ni? Förstår Ni? Varsågod! Det var inte jag, det var Någoting här inne. Där är det. Det har kommit ut. Ser Ni det? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Och jag var alldeles runt omkring sidorna på det. Jag kunde inte förstå det förrän nu. Och nu vet jag det. Där är det. Den där nikolaitiska anden, som Gud hatade.

306 Och nu blev den där anden förkroppsligad, och de krönte den. Och här är det, just här, vad Bibeln säger, att de skulle göra med den. Det är fullkomligt. Oj, oj! Förkroppsligad! Han blev en man, och då krönte de honom.

307 Läs, lägg märke till det! Eller, rättare sagt, läs hur Daniel säger, att han kommer att ta makten i församlingens rike! Skulle Ni vilja läsa det? [Församlingen: "Amen." – Utg.] Vi har tid till att göra det, eller hur? ["Amen."] All right. Lyssna! Låt oss gå tillbaka till Daniel, bara ett ögonblick! Bläddra tillbaka till Daniels Bok, så ska vi läsa bara ett ögonblick! Och vi ska inte hålla på mer än kanske femton, tjugo minuter, eller trettio, eller någonting sådant. All right? ["Amen."]

308 Låt oss få Daniel, det 11:e kapitlet, och låt oss ta den 21:a versen! Här är Daniel, Daniel talar nu om hur den här mannen kommer att ta makten.

Och i hans ställe ska en usel person uppstå, (Rom som talar), åt vilken de inte ska ge rikets ära, (se upp nu!) men han ska komma i ett fredligt . . . komma in fredligt och skaffa sig riket genom smicker.

309 Exakt vad som gjordes! Det där är, vad Daniel sa, att denne Antikrist skulle göra. Han kommer att passa in på folkets plats. Ja, det kommer att passa – passa deras matsedel för den här tiden, för församlingarna. För i den här församlingstidsåldern vill de inte ha Ordet, Kristus, utan de vill ha församling. För det första frågar de en inte, om man är en kristen. "Vilken församling tillhör Du? Vilken församling?" De vill inte ha Kristus, Ordet. Om man går och talar om för dem om Ordet, och hur man ska rätta till sig, vill de inte ha Det. De vill ha någonting, bara leva på vilket sätt de vill, och ändå tillhöra församlingen och få sitt bevis. Förstår Ni? Förstår Ni? Så han passar matsedeln precis exakt. Och kom ihåg, att han slutligen kallades för "hon" i Bibeln, och hon var en sköka och hade döttrar. Passar precis in i dagens program, vad folk vill ha. Där är det.

310 Gud har lovat det. Då Ordet förkastas, då överlämnas de åt sina lustar. Låt oss läsa Tessonikerbrevet igen! Låt . . . Jag vill, att Ni ska ge akt på det här bara en minut. Ja, nåväl, vi läste det för en stund sedan. Andra Tessonikerbrevet 2:9-11. Det står, att de skulle det. "Då de tackar nej, förkastar Sanningen, skulle de överlämnas åt ett ovärdigt sinnelag och skulle tro på en lögn och skulle bli fördömda genom den." Det där är nu, vad – det där är, vad Den Helige Ande sa.

311 Är nu inte det där församlingens längtan idag? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Man försöker tala om för folk, att de måste göra *det här*, *det där* eller *det andra*, och de kommer ganska snart att låta en veta, att de är metodister, presbyterianer eller vad mer, de "behöver inte paddla i Din båt". Förstår Ni? Visst. De vill ha det.

312 Och Gud sa: ”Om de vill ha det, så låt dem bara få det! Och jag ska faktiskt få dem till att tro, att det där är Sanningen, för jag ska ge dem ett ovärdigt sinnelag ifråga om Sanningen.” Titta nu här, vad Bibeln också säger: ”Liksom Jannes och Jambres motstod Moses, så kommer de här männen i den yttersta tiden att göra med ett ovärdigt sinnelag ifråga om Sanningen, och de ska förvandla vår Guds nåd till liderlighet och förneka Herren Gud.”

313 Nu ser Ni, var det är någonstans, inte bara katolikerna men protestanterna. Det är allting. Det är hela den organiserade världen. Det är den där ryttaren på den vita hästen, med en – en – ett (vitt) rättfärdighets sätt, en församling, ser Ni, men en antikristlig. Den måste se lik ut. På en häst till och med, precis liksom Kristus kommer på en häst. Förstår Ni? Å, anti, så nära, att det skulle kunna bedra även de Utvalda! Och här är han. Han är Antikrist.

314 Han började rida i den första församlingstidsåldern. Nu rider han vidare fram, vidare fram genom varenda tidsålder. Ge akt på honom, nu! Man säger: ”Långt tillbaka, långt tillbaka på apostlarnas tid?” Han kallades för ”nikolait” där. Sedan, i nästa församlingstidsålder, då blev han ”en lära” i församlingen. Först var han bara ”ett ordspråk”, sedan blev han ”en lära”.

315 Flott, kändisar, finklädlda, högt utbildade, polerade, ville inte ha allt det där hålligånget i församlingen. Nej, de: ”Ville inte ha allt det där med Den Helige Ande. Det måste vara en församling! Och vi kommer allesammans att gå igenom Nicaea-Konciliet osv. i Rom.” Så då de kom dit, tog de församlingen och tog hedendomen, den romersk-katols... Rättare sagt hedendomen, det hedniska Rom och några vidskepelser. Och tog Astarte, ”himmelens drottning” och förvandlade den till att vara Maria, modern. Gjorde förebedjare av döda människor osv. Och tog det där runda heliga kexet, som fortfarande läggs fram där, och kallade det för Kristi kropp, ”för att det representerar himmelens moder”. Och katoliken går förbi och korsar sig. För ljusen, som brinner där inne anses vara nattvardsbrödet, som förvandlats till Gud genom prästens makt. Då det inte är någonting i hela världen annat än bara ren hedendom. Förstår Ni? Det är riktigt.

316 Jag förstår det bara inte. Nja, jo, det gör jag. Jo, jag gör det. Jajamensan! Jag förstår det genom Guds nåd. Visst.

317 Lägg nu märke till det! Oj, oj, så de kan göra det där! Förstår Ni? Och de får sina lustar. Nej, det är sant, man behöver inte göra Det Där. Nänämensan. Om man inte vill göra Det, tvingas man inte att göra Det. Om man inte vill stämma överens med Guds sätt att leva osv. och tillbe, måste man inte göra Det. Gud tvingar ingen att göra Det.

318 Men låt mig säga Dig en sak! Om Ditt namn placerades i denna Lammets Livets Bok innan världen grundlades, kommer

Du att vara så lycklig över att få göra Det, att Du inte kan vänta på den minut, då Det ska göras.

319 Titta här! Man säger: "Jag ska låta Dig förstå, att jag är precis lika religiös!" Ja, det kan vara sant.

320 Titta, vem skulle kunna säga, att de där prästerna inte var religiösa på Herrens Jesu tid? Vem skulle kunna säga, att Israel inte var religiöst i öknen? Då de till och med var . . .

"Nåja, Gud har välsignat mig så många gånger!"

321 Ja, det gjorde Han med dem också. De behövde inte ens arbeta för sitt uppehälle. Han gav dem mat ifrån himlen. Och Jesus sa: "De är förlorade och borta och har förgåtts, varenda en."

322 "Våra fäder", sa de, "åt manna i öknen i fyrtio år."

323 Jesus sa: "Och de, varenda en av dem, är döda, för evigt avskilda." Förstår Ni? Han sa: "Men jag är Livets Bröd, som kom ifrån Gud, ut ur Himmelen. Om en människa äter detta Bröd, kommer hon aldrig att dö." Förstår Ni? Han är Livets Träd.

324 Lägg märke till precis hur och när Jesus kom! De där prästerna, de kom fram där, mycket religiösa. Gosse, ingen kunde säga, att de inte var trevliga människor. Oj! De vandrade på pricken efter den där lagen. Allting som den där församlingen sa, det gjorde de. Om de inte gjorde det, blev de stenade. Och så gick Han ut. . . . Vet Ni, vad Jesus kallade dem? Johannes kallade dem: "Er samling av ormar i gräset! Tänk inte, Ni, att för att Ni tillhör den där organisationen, så har Ni någonting att göra med Gud!" Och Jesus sa: "Ni är av Er fader, djävulen." Han sa: "Varenda gång, då Gud sände en profet, vad skedde? Ni stenade honom och kastade honom i graven. Och nu går Ni dit ut och polerar hans grav."

325 Är inte det där samma sak, som den katolska kyrkan har gjort? Titta på Jeanne d'Arc och Sankt Patrick och alla de andra av dem! Det är de, som lägger in dem. Och grävde sedan upp Jeanne d'Arcs kropp och kastade den i floden ett par hundra år senare. Och brände henne som häxa.

326 "Ni är av Er fader, djävulen, och hans gärningar gör Ni." Det där är exakt så. Det här kommer att gå över hela världen. Förstår Ni? Riktigt! Det var, vad Jesus sa.

327 Och man tycker, att den är all right, ser ganska bra ut, den där vita hästen. Men titta, vad man har! Det är exakt det, som rider den. Men nu sa Han ju, att de ville ha den, så Han skulle ge dem en stark villfarelse.

328 Kom ihåg, att den här skökan i Uppenbarelseboken 17, hon var hemligheten, "HEMLIGHETEN BABYLON, SKÖKORNAS MODER." Och Johannes beundrade henne. Precis liksom den här mannen. . . . Titta, vänta, vi kommer hit och ser honom ge akt på den här hästen här. Förstår Ni? Men Ni märkte, att det

var. . . Det som hände var detta, att: "Han beundrade henne med stor beundran." Men hemligheten var, att: "hon drack Kristi martyrs blod." En vacker församling satt där, täckt av purpur och guld, "Och hon hade en bågare i sin hand, med sin otukts orenhet."

329 Vad är otukt? Det är orättfärdigt levnadssätt. Det var hennes lära, som hon gav ut. Tog Guds Ord och gjorde Det om intet genom några "Hell Dig, Maria" och alla de där andra sorternas saker och gav ut det. "Och jordens kungar bedrev otukt med henne."

"Jaha", säger man, "det där är den katolska kyrkan."

330 Men hon var "skökornas moder", ser Ni, samma sak, som hon var. Var så goda!

331 Vad hände? Då reformatorn dog och hans budskap dog ut. . . Ni organiserade det och satte in en skara "Rickys" där och satte igång det raka vägen tillbaka, för att få leva så, som Ni ville. Ni ville inte stanna kvar hos Ordet. Istället för att gå vidare tillsammans med Ordet, stannade de just där: "Så här är Det." Hmpf! Så gör man inte.

Han, det är Det, ser Ni, Han Där uppe!

332 Lägg märke till, att det där är en sak. Vi vill ta bara ett par ställen till, innan vi avslutar.

333 Han är fursten, som förgjordes, Daniels folk. Tror Ni det? Nu ska jag göra det här, om Ni bara vill hjälpa mig och vara överseende med mig i några minuter. Jag ska – jag ska göra det så fort, som jag kan. Men jag vill göra det säkert, för jag. . . Den Helige Ande gav mig Det Där, precis lika säkert, som att jag står här. Förstår Ni? Förstår Ni?

334 Titta nu, låt oss ta, gå tillbaka till Daniel igen, bara en minut! Jag vill läsa någonting för Er, vad. . . Om Ni inte går tillbaka, så är det all right. Jag vill läsa Daniel 9, Daniel 9. Och jag vill läsa den 26:e och 27:e versen i Daniel 9. Och ge akt på, om det är han, som ska förgöra Daniels folk, vad han tänker göra!

Och efter sextiotvå veckor ska Messias huggas bort, . . .

335 Ser Ni, det är de sextiotvå veckorna, då Han skulle huggas bort, av de sjuttio veckorna.

. . . inte för sig själv, men för folket och fursten (det är prästerskapet här) som ska komma (som ska komma) ska förstöra staden och helgedomen, och dess ände ska vara med stor flod, och fram till änden av kriget är fördömda bestämda.

336 Jag vill fråga Er människor en sak. Efter att Kristus högs bort ifrån jorden, i det tre och ett halva året av Hans verksamhet, och vad förstörde templet? Vem förstörde det? Rom! Visst.

Konstantin, eller nej, jag ber om ursäkt, Titus, den romerske generalen, han förgjorde fursten. Lägg nu märke till det!

Ge akt på det här, män! Den kom raka vägen ner, den här muren.

³³⁷ Då Jesus föddes, stod den röde draken i himlen vid kvinnan för att uppsluka hennes Barn, så fort som Det var fött. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen," – Utg.] Vem var det, som försökte uppsluka Barnet, så fort Det var fött? ["Rom."] Rom. Förstår Ni? Där är den röde draken. Här är Er furste. Här är Ert vilddjur. Förstår Ni? Där är de, varenda en av dem, precis samma sak, ser Ni, "uppsluka Barnet". Gud tog upp Det till Himmelen och satt på Sin Tron. Det är där, Kristus är nu, till den fastställda tiden. Förstår Ni? Ge nu akt på, vad han ska göra!

³³⁸ Nu, å, nu tror jag, att jag talade med någon här. Det kan ha varit broder Roberson idag eller någon, jag talade om ifråga om det här. Inte om det här här, men bara om samma sak. Jag tror, att jag predikade om det här för inte så länge sedan, om vad som kommer att hända med de här Förenta Staterna, om den här penning-situationen. Förstår Ni? Jo, nu betalar vi våra skulder med skatter, som kommer att betalas om fyrtio år ifrån idag. Det är så långt efter, vi är. Har Ni någonsin slagit på KAIR där uppe, eller Lifeline, och lyssnat på det, ser Ni, från Washington? Å, vi är fullständigt pank! Det är alltsammans.

³³⁹ Vad är det fråga om? Guldets är helt belånat, och judarna har skuldförbindelsen. Det kommer att bli Rom. Se upp nu! Vi vet, vem som äger de stora våningsvaruhusen, men Rom har största delen av världens rikedom. Judarna har resten av den. Ge nu akt på detta! Lyssna nu bara till det här, hur Den Helige Ande redde ut det här åt mig!

Och han ska bekräfta förbundet med många för en vecka, (se upp nu!) och mitt i veckan ska han göra så, att offret och förbindelserna upphör, . . . för utspridandet av styggelsen ska han göra det öde, ända till förintelsen, och det, som är bestämt, ska utgjutas över det ödsliga.

³⁴⁰ Se upp! Å, vilken finurlig en han är! Här är han. Nu har vi vår bild och vet, att han är Rom. Vi vet, att han är ryttaren på den vita hästen. Vi vet, att han gick ut som en lära. Och vad blev då det hedniska Rom? Förvandlat till det påvliga Rom och krönt.

³⁴¹ Ge nu akt på: "I ändens tid." Inte i den tidiga tiden, då Kristus predikade, utan "i ändens tid", sista delen av veckan, där vi nyss tog Daniels sjuttio veckor. Och Kristus har profeterat i tre och ett halvt år, och ytterligare tre och ett halvt år är bestämda. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Och den här fursten ska vid den tiden sluta ett förbund med Daniels folk, vilket är judarna.

Detta är nu sedan Bruden har tagits ut. Hon kommer inte att se det.

342 Lägg märke till, att i den sista hälften av Daniels vecka sluter folket ett förbund. Den här fursten sluter förbund med Rom, sluter ett förbund med dem, utan tvivel för rikedomens skull, för katolikerna och judarna äger världens rikedom.

343 Jag var i Vatikanen. Jag såg den trefaldiga kronan. Skulle ha en intervju med påven, baron von Blomberg fick den åt mig på en. . . En onsdag eftermiddag klockan tre.

344 Och då de tog in mig till kungen, vek de ner slagen på mina byxor. Det är all right. Sa till mig att aldrig vända ryggen till, gå bort ifrån honom. Det är all right.

Men jag sa: "Vad måste jag göra inför den här mannen?"

345 Man sa: "Ja, Du måste gå in och gå ner på ett knä och kyssa hans finger."

346 Jag sa: "Det är otänkbart. Det är otänkbart. Nänämensan!" Jag sa: "Jag ska – jag ska kalla vilken man som helst för broder, som vill vara en broder. Jag ska kalla honom för pastor, om han vill ha den titeln. Men att tillbe en man, det tillkommer bara Jesus Kristus." Förstår Ni? Nej. Nänämensan. Att kyssa någon mans hand så där! Nej, verkligen inte. Så jag gjorde det inte.

347 Men jag fick lov att gå igenom hela Vatikanen. Å, man skulle inte kunna köpa det för hundra miljarder miljarder dollars. Ja, man skulle. . . Och tänk bara, "Världens rikedom" säger Bibeln, "fanns i henne." Å, tänk bara på de väldiga platserna, miljarder gånger. . .

348 Varför uppstod kommunismen här borta i Ryssland? Det får mig bara att må illa att höra så många predikanter skrika om kommunismen, och de vet inte ens, vad de jollrar om. Det är riktigt. Kommunismen är ingenting. Den är ett verktyg i Guds hand till att ta hämnd på jorden för de heligas blod. Det är riktigt.

349 Och sedan Församlingen har tagits bort, kommer Rom och – och judarna att sluta ett förbund med varandra. Bibeln säger, att de skulle göra det med det heliga folket. Och lägg nu märke till det, de kommer att göra det för att (varför?) den här nationen kommer att vara pank. Och resten av världen, som är på guldmyntfoten är pank. Det vet man. Om vi lever på skatter, som ska betalas om fyrtio år från nu, var är vi någonstans?

350 Det finns bara en enda sak, som kan hända, det är att devalvera valutan och betala av skulderna. Och vi kan inte göra det. Wall Street äger dem, och Wall Street kontrolleras av judarna. Resten av den är i Vatikanen. Och judarna har resten av den på Wall Street, med världens handel. Vi kan inte devalvera den.

351 Och om de skulle kunna göra det, tror Ni. . . De här whiskeymännen och – och alla de här tobaksmänniskorna, som gör miljarder gånger miljarder dollars om året, och skriver av

all sin inkomstskatt för gamla vulgära bilder och sådana saker. Och far ut i Arizona där och köper upp miljontals tunnland mark, eller tusentals, och gräver de där stora brunnarna för femtiotusen dollars och betalar av det med inkomstskatt. Och de skulle sätta Dig i fängelse, om Du inte betalade Din. Men de skriver av den och kastar upp brunnar och skickar in schaktmaskiner. Och vad gör de? De sätter upp bostadsprojekt där inne i nästa mandatperiod ungefär med de pengar de har tjänat. De måste göra en investering. Och sätter in hus, projekt där inne och säljer dem för miljoner dollars. Tror Ni, att de där männen kommer att kompromissa för att förändra valutan?

³⁵² Liksom den här mannen här nere i . . . Vad är hans namn? Castro gjorde. Han gjorde det enda förnuftiga han någonsin gjorde då, då han förstörde skuldbreven, betalade av dem och knäckte det.

³⁵³ Men lägg märke till, att vi inte kan göra det. De här männen kommer inte att tillåta det. Jordens rika köpmän äger det.

³⁵⁴ Och då finns det bara en enda sak att göra. Den katolska kyrkan kan betala av det. Hon är den enda, som har pengarna. Och hon kan göra det, och hon kommer att göra det. Och då hon gör det här, för att få igenom det kommer hon att kompromissa med judarna för att sluta ett förbund. Och då hon sluter det här förbundet med judarna . . . Kom nu ihåg, att jag tar det här ifrån Skriften! Och då hon nu gör det här och sluter det här förbundet, så lägger vi märke till i Daniel 8:23 och 25, att: ”han kommer att få hantverket att ha framgång”, och hantverket är *tillverkning*, ”i sin hand”. Och han sluter det här förbundet med judarna.

³⁵⁵ Och mitt i det här, tre och ett halvt år, bryter han det här förbundet, så fort som han får saken i hamn och får judarnas pengar uppbundna. Och då han gör det. . . Oj, oj! Oj, oj!

³⁵⁶ Han kallas för Antikrist ända till slutet av församlingstidsåldern, för han är . . . Han och hans barn är emot Kristus och Ordet. Den här mannen kallas för Antikrist.

³⁵⁷ Nu kommer han att hålla i pengarna. Och det är där, som jag tror, att det kommer att komma in. Bara en minut, då jag säger det här, vill jag komma tillbaka till det om en minut.

³⁵⁸ Han kallas för Antikrist och kommer att kallas för Antikrist, i Guds ögon, ända till ändens tid. Men då kommer han nu att kallas för någonting annat.

³⁵⁹ Då han nu får pengarna helt under kontroll, ”Då kommer han att bryta det här förbundet med judarna”, som Daniel här sa, att han skulle göra det, ”mitt i den sista halvan av de sjuttio veckorna” hos Daniel. Och då, broder, vad kommer han att göra? Han kommer att ha hela världens handel och köpenskap, ett förbund med världen, för han kommer att hålla i världens rikedom, fullständigt. Och under den tiden kommer de där två profeterna att komma in på scenen och kalla ut de

där etthundrafyrtiofyrtusen. Vad kommer då att äga rum? Då kommer vilddjurets märke, i Uppenbarelseboken 13, att sättas in, för han håller i hela världens köpenskap, handel och allting. Och vad kommer att ske då? Vilddjurets märke kommer att komma in, så att: "Ingen människa kan köpa eller sälja, utom den som har vilddjurets märke." [Broder Branham knackar på predikstolen tre gånger. – Utg.]

³⁶⁰ Gud vare tack, Församlingen kommer att avnjuta härliga tre och ett halvt år i Härligheten, kommer inte att behöva gå igenom det där.

³⁶¹ Lägg nu märke till, att vid ändens tid, vid slutet av församlingstidsåldrarna nu, kallas han för... Han och hans barn kallas för antikrist, för vad som helst, som är emot Kristus, är anti-Kristus. Och vad som helst, som är emot Ordet, är emot Kristus, för Kristus är Ordet. Nu är han antikrist.

³⁶² Sedan, i Uppenbarelseboken 12:7-9, då Satan kastas ut, åklagaren. Ni vill skriva ner det där, för jag vill, att Ni ska läsa det. Vi har inte tid nu, den är nästan, tjugo eller femton minuter i tio, ser Ni. Men i Uppenbarelseboken 12:7-9, "Satan", anden, "djävulen", som är där uppe nu, "våra bröders åklagare". All right.

³⁶³ Församlingen tas upp, och Satan kastas ut. Då Församlingen far upp, kommer Satan ner, då förkroppsligar Satan sig i antikrist och kallas för "vilddjuret". Sedan, i Uppenbarelseboken 13, sätter han på märket. Förstår Ni?

³⁶⁴ "Då Han, som tillåter", att kristenheten är kvar på jorden i sin renhet, är nu bara för att "Han som tillåter."

³⁶⁵ Kom ihåg, här borta i Tessonikerbrevet: "Sitter i Guds tempel, kallar sig för Gud, förlåter synder på jorden." Och det där kommer att fortsätta, "och ondskan ska överflöda", och fortsätta. För den kommer inte att vara känd ännu, innan tiden, då han ska uppenbaras är inne.

³⁶⁶ Och då kommer Församlingen att ryckas bort. Och då Den är borttryckt, då förvandlar han sig från en antikrist nu, oj, oj, "kyrkan, den stora kyrkan och det där", nu blir han "vilddjuret". Mmm. Jag önskar, att jag kunde få folk att förstå det där.

³⁶⁷ Kom nu ihåg, att antikrist och vilddjuret är precis samma ande! Där är treenigheten. Jajamensan. Det är tre stadier av samma djävulska kraft. Kom ihåg, att nikolaitismen, ser Ni, den måste bli förkroppsligad, innan den kunde krönas. Förstår Ni? Ge nu akt på det här, tre stadier. Första stadiet, han kallas för antikrist. Andra stadiet, han kallas för den falske profeten. Tredje stadiet, han kallas för vilddjuret.

³⁶⁸ Lägg märke till det! Nikolaitismen, den antikristliga läran, som började på Paulus tid, emot Guds Ord, antikristlig.

369 Sedan kallas han igen för den falske profeten. För då läran blev en man, var han en prästerskapets läras profet, den – den katolska kyrkans prästerskap. Påven var profeten med det falska ordet, och det gjorde honom till en falsk profet.

370 Det tredje stadiet är ett vilddjur, en man som kröns i den yttersta tiden med varenda makt, som det hedniska Rom någonsin hade. För det sjuhövdade vilddjuret, draken, kastades ut ur himlen och blev förkroppsligad i den falske profeten. Där är det, han hade sju kronor, och han kastades ut och kastades till jorden och havet. All right.

371 Vad säger vi? Vem är den här ryttaren, den här hästryttaren? Vet Ni, vad det är? Det är Satans stålman.

372 Jag for här om kvällen tillsammans med två bröder, som sitter i den här kyrkan nu, broder Norman där bak, tror jag, och broder Fred. Vi var bort och hörde en man undervisa om antikrist. En välkänd man, en av de bästa, som Assemblies of God har, och hans tolkning av antikrist var, att: ”De kommer att ta en vitamin av något slag ut ur en – ur en man och överföra det här livet från en man in i en stor bildstod, som kommer att ställa . . . Kliva ett helt kvarter åt gången. Och det är . . .” Skulle Ni kunna föreställa Er en man fylld med Den Helige Ande, eller som gör anspråk på att vara det, under en sådan synvilla som det där?

373 Då Bibeln finns här och talar om, vem antikrist är. Det är inte en . . . Det är en man. Lägg märke till, att den här ryttaren inte är någonting annat än Satans stålman, den förkroppsligade djävulen. Han är ett utbildat geni. Nu hoppas jag, att Ni har Era öron öppna. De testade ett av hans barn för inte så länge sedan i en TV-sändning, för att se efter, om inte han var smartare än nästa man, som ska försöka bli president. Förstår Ni? Men hur det än är, har han en massa vishet. Det har Satan också. Han försöker sälja den. Han sålde den åt Eva. Han sålde den åt oss. Vi har önskat oss en stålman. Vi fick det. All right. Hela världen önskar sig en stålman. De kommer att få det. Vänta bara, tills Församlingen far upp och Satan kastas ut! Han kommer att förkroppsligas. Det är riktigt. De vill ha någon, som verkligen kan göra jobbet. Han kommer att göra det.

374 Utbildad! Det här är en . . . Satans stålman med utbildning, med vishet, med sina egna ords kyrkoteologi av hans egen tillverkning. Och han rider sin vita samfundshäst för att förföra människorna. Och han kommer att besegra alla världens religioner, för de har allesammans gått in i kyrkornas förbund och kyrkornas världsråd. Och de har redan fått sina byggnader byggda och allting sitter och väntar. Det saknas inte en enda sak. Vartenda samfund har fastnat i det, kyrkornas förbund. Och vad stödjer det? Rom. Och nu ropar påven: ”Vi är alla ett. Låt oss komma tillsammans och vandra tillsammans!”

375 Och de här människorna, till och med en del av Er fullt evangeliska människor, förnekar, måste förneka Er evangeliska lära för att ta ett sådant steg som det där. Vad har Ni gjort? Så blinda för den där samfundssaken, att Ni har förkastat Sanningen! Och Sanningen sattes framför dem, och de – de vandrade bort ifrån Den och lämnade Den. Och nu har de ”överlämnats åt en stark villfarelse, till att tro på en lögn och bli fördömda med den”. Det är exakt, vad det är.

376 Och antikrist tar det alltsammans. Och Bibeln säger, att: ”Han bedrog alla”, ett dubbelt l, ”alla på jordens yta, vilkas namn inte var skrivna under de där Inseglen sedan innan världen grundlades.” [Broder Branham slog ihop sina händer en gång. – Utg.] Mmm! Om nu Bibeln säger, att han gjorde det, så gjorde han det.

377 De säger: ”Tja, jag tillhör...” Var så god! Ja. Det där är precis exakt. Det är samma skökas institution. Det är samma system, som startade i begynnelsen, vilket är antikristligt allt igenom.

378 Jag kommer att få höra av det, men det är... Det är Sanningen. Jag väntar mig det. Amen.

379 Lägg nu märke till, att han kommer att segra. Och har det nästan i sitt grepp redan nu, medan han fortfarande är antikrist, innan han blir vilddjuret. Tala om grymt straff! Vänta bara, Ni! [Broder Branham knackar på predikstolen fyra gånger. – Utg.] Ge akt på, vad de, som är kvar här på jorden kommer att vara tvungna att gå igenom! Mmm. ”Där ska vara gråt och jämmer och tandagnisslan. För draken, Rom, sprutade vatten ur sin mun för att kriga mot kvarlevan av kvinnans säd, som var kvar på jorden, sedan Bruden hade utvalts och tagits ut. Och draken krigade mot kvarlevan, som inte ville komma in och eftersöktes.”

380 Och den verkliga Församlingen skulle få gå igenom det där, om det vore möjligt. Men, ser Ni, de är redan under Hans Blod genom Kristi nåd och kan inte gå igenom någon Vedermöda. De har ingen Vedermödo-period. Nästa sak för Församlingen är Bortryckelsen. Amen och amen! Prasad vare Gud! Å, så jag älskar det här!

381 Låt mig tala om det för Er! Vi talar om, vilken segrare han kommer att vara, och han kommer verkligen att segra. Han har redan gjort det. Det är precis redan ihopsytt, det är alltsammans. Han kommer att sy ihop det med pengar, smutsiga pengar. Det är exakt så. De älskar pengarna mer än Gud. Allt de tänker på nu, är: ”Hur mycket pengar har han?” Vad är det?

382 Som Ni vet, har det sagts en massa gånger: ”Ge församlingen pengarna, så ska hon revolutionera världen. Ge församlingen pengarna, så ska hon skicka ut evangelister över hela världen. Och vad kommer hon att göra? Hon kommer att erövra världen åt Kristus.”

³⁸³ Låt mig säga Dig en sak, min stackars blinde vän! Världen vinnas inte genom pengar utan genom Jesu Kristi Blod. Ge Gud människor, som är modiga människor, som kommer att stå där på det där Ordet, leva eller dö, det kommer att segra. Mmm. Det kommer bara att vara en enda sak, som kan segra, de som har sina namn skrivna i Lammets Livsbok från det världens grund lades. Det är det enda, som kommer att höra Det. Pengar kommer inte att ha någonting att göra med det, de skickar dem längre in i deras samfundstraditioner.

³⁸⁴ Låt oss se! Ja, han kommer att vara ett utbildat geni. Han kommer att vara smart. Oj, oj, oj! Och alla hans barn omkring honom kommer att vara smarta. Fil. Dr., Jur. Dr., dubbelL. Dr., Q.S.D., A.B.C.D.E.F. vidare till Z. De kommer att ha alltsammans, smarta. Varför? Det är enligt Satans ordning. Vilken skarpsinnig yrkesskicklighet som helst emot Bibeln är av Satan.

³⁸⁵ Det var exakt det, som han tog Eva med. Eva sa: "Å, det är skrivet, Gud sa till oss att inte göra det där."

³⁸⁶ Han sa: "Men vänta! Förvisso kommer Gud inte att göra det. Men jag ska öppna Era ögon och ge Er litet vishet." Hon fick det.

³⁸⁷ Vi har velat ha honom. Vi fick det också, den här nationen. Lägg märke till, att han kommer att erövra hela den religiösa världen. Han kommer att segra, sluta ett förbund med Daniels folk. Här är det, både med hedningarna och med Daniels folk, judarna, för de sista veckorna. Och här är vi, ritar till och med upp det på tavlor. Och Ni ser det fullkomligt, där är vad det är. Tack Gud! Där är han. Det där organisationella systemet är av djävulen. Och där är ingenting tillbakahållet av det heller. Förstår Ni? Exakt. Det är djävulens rot. Det är . . .

³⁸⁸ Inte människorna, nu, inte människorna där inne. De är Guds folk, många av dem. Men vet Ni vad, då vi kommer hit bort, tills vi får de här Basunerna, som ljuder, och nästa gång jag kommer förbi, de här Basunerna, som ljuder. Kom ihåg, då de, den siste ängeln . . . Då den där tredje ängeln kom över: "Kom ut ur henne, mitt folk!" Då den där ängeln flyger, det är vid samma tid, som det där Budskapet faller här för den sista Basunen, den siste ängeln Budskap, det sista Inseglet öppnat. Allt sker på samma gång. Jajamensan. Allt vänder sig uppåt och går över in i Evigheten.

³⁸⁹ Vad nu? På samma gång som den här mannen erövrar . . . Sedan ska jag sluta. Gud kommer att göra någonting då också. Låt oss inte bara ge Satan alla poäng här, ser Ni! Låt oss inte tala om honom helt och hållet! Förstår Ni? Medan det här stora pågår där ute, det här mäktiga systemet lindar in de här organisationerna i en union, så att de kan slå sig samman och stå emot kommunismen, och de vet inte, att Gud lät kommunismen uppstå för att besegra dem. Visst.

390 Vad – vad – vad fick kommunismen att uppstå i Ryssland? På grund av orenheten i den romerska kyrkan och resten av det. De tog alla pengarna, som fanns i Ryssland, och lät människorna svälta ihjäl, och gav dem ingenting istället och levde precis liksom resten av världen.

391 Jag var nere i Mexiko för inte så länge sedan och såg de där stackars små barnen. Vilket katolskt land som helst är inte ens självförsörjande. Det finns inte ett enda av dem. Fråga mig var! Visa mig, var de är någonstans! Inget katolsk-styrt land kan ens försörja sig självt. Frankrike, Italien och alla de där, Mexiko, vart man än går, de är inte självförsörjande. Varför? Kyrkan tog allt, de har. Det var orsaken till, att Ryssland sparkade ut den. Ge akt på det, som skedde!

392 Jag vet detta själv. Jag stod där nere. Och man skulle kunna tro, att femtioårsjubileet pågick, man hör klockorna ringa. Och här kommer en stackars liten kvinna nedför gatan och drar fötterna efter sig. Och en far, som bar ett litet barn, och två eller tre av dem grät. Hon gjorde botgöring för någon död kvinna där uppe. Hade sin . . . Trodde, att hon skulle komma till Himmelen genom det. Å, en sådan beklagansvärd sak!

393 Sedan såg jag, där jag stod där nere, här kom . . . Deras ekonomi är så dåligt balanserad! Kyrkan tar allting, de har. Här en liten Pancho, kanske – kanske Pancho betyder Frank. Han kommer ner, och han är tegelstensmurare, och han tjänar – han tjänar tjugo pesos i veckan. Men det kommer att kosta alla dessa tjugo pesos, att köpa honom ett par skor. Det är deras ekonomi. Men tänk nu här, om – om han då, eftersom han är murare och tegelläggare och tjänar tjugo pesos i veckan, vi bara säger det. Jag vet inte, vad han tjänar, men säg att det det liksom är på det viset ekonomin balanserar. Lägg märke till det nu, om han tjänar tjugo pesos i veckan.

394 Här kommer Chico, ser Ni, som betyder ”den lille”, och han arbetar här ute för omkring fem pesos i veckan. Och han har tio barn att försörja, men det kommer att vara någon, som knackar på hans dörr, [Broder Branham knackar på predikstolen åtskilliga gånger. – Utg.] för att ta omkring fem av dessa pesos, eller i alla fall fyra av dem för några talgljus att bränna på ett guldaltare, som kostat en miljon dollars, för hans synder. Var så goda! Det där är ekonomins balans. Det är på det viset länderna är.

395 Det där tar alltsammans. Kyrkan tar det alltsammans. Hon har det precis i sina händer. Det är alltsammans. Och hon, med judarnas pengar i det där förbundet, som Bibeln säger, de kommer att ta precis allting.

396 Och då blir han ett vilddjur. Han bryter det här förbundet, och han rövar. Han sliter ut resten av den där kvinnans säd, så

där. Och sprutar ut vatten ur sin mun, krigar. Och det kommer att bli gråt och jämmer och tandagnisslan.

³⁹⁷ Och Bruden blir gift i Härligheten, ser Ni, på samma gång. Missa inte det, min vän! Gud hjälp mig! Gud – jag vill vara där. Jag bryr mig inte om, vad det kostar. Jag – jag vill vara där.

³⁹⁸ Lägg nu märke till, att på samma gång, som det här pågår, precis innan det här äger rum, rättare sagt, på jorden, så har Gud lovat . . . Medan alla dessa samfundens tvivel diskuterar om sina olikheter i sina trosbekännelser, lovade Gud, att Han skulle sända oss en det sanna Ordets sanne profet med ett Budskap, om att vända om till det ursprungliga Gudsordet och "fädernas Tro", för att få ner Den Helige Andes Kraft ibland människorna, med en kraft, som kommer att lyfta henne ovanför de här sakerna och ta in henne på samma gång. Ja. Samma Ord, som bekräftas, om Jesus Kristus, att Han är densamme igår, idag och i evighet! "Se, jag är alltid hos Er, ända till fulländningen. Och de gärningar, som jag gör, ska Ni också göra. Jag kommer att vara alldeles tillsammans med Er. En liten tid, och de kommer inte att se mig mera", för de kommer att organisera sig och sprida ut sig. "Men Ni kommer att se mig, för jag kommer att vara tillsammans med Er. Jag kommer till och med att vara i Er, ända till fulländningen." Då Han sa, att Hans harm skulle utgjutas efter fulländningen. Var så goda! Å, Gud!

³⁹⁹ Vem är den där ryttaren på den vita hästen? Ni är inte blinda. Ni ser, vem det är. Det är denne antikrist och den där svekfulla anden, som har hållit på nu och krupit in. Gjort . . . Och sedan, ser Ni, fortsätter Gud bara att repetera det. Han visar det, som en man som går ut med en vit häst och med sin båge och ingen pil. Han är en bluff. Han har ingen kraft. Man säger: "Kyrkans kraft!" Var är den någonstans? Vad gör de? De säger: "Vi är den ursprungliga kyrkan." Den ursprungliga församlingen kastade ut onda andar, helade de sjuka och lät de döda uppstå, såg syner och allting annat. Var är den nu? Förstår Ni? Den är en bluff, båge utan pil. Hmpf! Det är riktigt.

⁴⁰⁰ Men, ser Ni, då Kristus kom, gick ett Svärd ut ur Hans mun liksom en åskblixt. Det gick ut och förtärde Hans fiender och kastade iväg djävulen. Det skar bort allting annat. Och Han kom, Hans klädnad var doppad i blod, och på Hans lår var det skrivet: "Guds Ord." Amen. Här kom Han med sin armé, som kom från Himmelen.

⁴⁰¹ Den där ryttaren på den vita hästen har varit i landet hela tiden. Han kommer att förvandlas från antikrist. Han gör det och blir en falsk profet. Ser Ni, han började först som en antikrist, anden, sedan blev han en falsk profet, sedan, senare, då djävulen kastas ut, då förkroppsligas han med djävulen. Tre stadier! Det första, han är en djävul till att börja med, en djävulens ande, sedan blir han en falsk profet, en falsk läras lärare, nästa sak,

han kommer som själva djävulen själv, förkroppsligad. Förstår Ni? Där är han.

402 Och samtidigt som den här djävulen faller ut ur Himmelen och blir förkroppsligad i en man, far Den Helige Ande upp och kommer ner förkroppsligad i människor. Amen. Oj, oj! Vilken tid!

Imorgon kväll, om Gud vill, det Andra Inseglet.

403 Älskar Ni Honom? [Församlingen säger: "Amen. Broder Branham gör en paus." – Utg.] Tror Ni det, nu? ["Amen."]

404 Jag stängde just av bandet. Nu kommer jag att få höra av Det Där. Det vet man, ser Ni. Men jag väntar mig det.

405 Låt mig berätta en sak för Dig, broder! Just nu vet jag för enda gången i mitt liv, varför Anden alltid har varnat mig för dem, den där organisationen. Jag är tacksam till Herren Gud, för att Han har visat mig de här sakerna. Jag vet, att Det är Sanningen. Där är det, uppenbarat just där. Här rider han raka vägen fram genom tidsåldern och kommer ut just här och visar sig just här nere, precis så fullkomlig som han kan vara. Ser Ni, det där är han. Nu är vi inte bedragna ifråga om det där. Nu har Ni Era ögon öppna. Håll Er borta ifrån den sortens saker! Och älska Herren av hela Ert hjärta och stanna kvar precis hos Honom! Jajamensan. Kom ut ur Babylon!

406 [Blankt ställe på bandet. – Utg.] Tre saker: bevisat av Ordet, visat med en bild, uppenbarat genom Andens verk, som bekräftar, att Det är Ordet.

407 Låt Ordet komma över de här näsdukarna, Herre! Hela de sjuka! Hela varenda sjuk person, som är närvarande, Herre, och de där där ute, som skriver in och ringer in!

408 Fader, i den här stunden är det en helbrägdagörelse till, som borde ske just nu, och vi går över till helbrägdagörelsemötet. Men, Herre, det är den där själen, vi vill ha den, precis som den ska vara, Herre. Och de här sakerna måste komma.

409 Vi ber, Gud, att Du ska ta de här orden nu, som har blivit sagda, och göra dem verkliga för människorna. Låt dem se Det, Herre! Eftersom jag har kort om tid, och Du vet det, Fader, så ber jag, att tillräckligt har blivit sagt, för att Den Helige Ande ska ta Det och uppenbara Det för hjärtana. De, som skriver ner Skriftställena, må de studera Dem! De, som spelar in band eller – eller – eller hör på banden, må de studera Det! Inte lägga sin egen tolkning till Det nu, utan bara studera Ordet. Bevilja oss det, Fader! I Jesu Namn överlämnar jag det alltsammans åt Dig och till Din ära. Amen.

410 [En broder profeterar. Församlingen jublar. – Utg.] Amen. Å, tack! [Församlingen fortsätter att jubla.] Å!

411 Om det finns någon här, som inte känner Honom i förlåtelsen, så gör det nu! Hör på den där direkta, starka tillrättavisningen!

Om Du någonsin förväntar Dig att få komma nära, så gör det nu i flera dagar efter detta!

412 Tänk om det där var brytandet av det där Inseglet! Tänk om det där var Ängeln, som sänds fram där, som (nästan) blåste mig av marken här om dagen, där jag stod där borta, då tre vittnen står nära. Det, som jag sa till Er innan jag gick: "Det skulle bli en explosion, som nästan skulle skicka upp mig." Och jag togs upp av sju Änglar och kom österut. Saken skakade mig nästan från marken.

413 Är det där riktigt, broder Norman, broder Fred Sothmann, som stod hos mig, då det skedde ovanför Tucson? Och . . . Där satt jag och plockade bort kardborrar från mina kläder, exakt som synen sa. Och det var söder om . . . Mot Tucson till. Om det där är riktigt, så räck upp Din hand, broder Fred, broder Norman! Där är de. Stå upp på Era fötter, så att människorna kan få se, att Ni var där, som ett vittne! Jag har aldrig hört någonting likt det i hela mitt liv.

414 Och genast jagade de inte resten av dagen. Jag bad Fred nästa morgon. Han vet inte det här. Jag bad honom att gå ut och jaga, sa hela tiden: "Gör det! Gör det!"

415 Men Han sa, Han sa till mig där borta: "Han kommer inte att göra det. Du far österut med en gång."

416 Och de där sju Änglarna! Vid första smällen öppnade hon sig. Ja. Tänk om det är så! Vi är i den yttersta stunden. Förstår Ni?

Jag älskar . . .

Låt oss tillbe Honom!

Jag älskar Honom

För att Han först älskade mig

Låt oss stå!

Och köpte min frälsning

På Golgatas träd.

417 Låt oss rena våra hjärtan nu, bröder, medan vi böjer våra huvuden! Mina systrar, jag har talat förfärligt till Er, men jag har gjort det i gudomlig kärlek. Jag har gjort det, för att jag älskade Er, ifråga om att ha långt hår och att klä sig och uppträda rätt. Jag har gjort det för den gudomliga kärlekens skull. Låt oss rena vårt samvete nu, medan — medan Guds Clorox.

418 Imorgon kan det vara för sent. Han kan stiga fram. De här sakerna, som kommer fram så här, bröder, är kanske slutet på medlarämbetet. Tänkte Ni någonsin på det? Nåväl, jag vet inte, att det är så. Jag säger inte, att det är så. Men tänk om det är så! Tänk om det är så! Hur blir det? Det finns ingen återlösning mer, den är slut vid den tiden. Jag hoppas, att det inte är så, men det finns en möjlighet, att det är så.

Jag älskar Honom, jag . . .

Rena oss, Herre! [Blankt ställe på bandet. – Utg.]

. . . älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

⁴¹⁹ Välsignat vare Herrens Namn! Ära vare Gud! Jag älskar den där ljuvliga känslan. Känner inte Ni Det Där? Bara Den Helige Ande, som badar omkring en, går omkring med Det. Å, så underbart! Å, tänk på Hans barmhärtighet!

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

⁴²⁰ Glöm Det inte, min vän! Glöm Det inte! Ta Det med Dig hem! Stanna kvar hos Det! Håll Det på Din kudde! Glöm Det inte! Stanna kvar hos Det! Gud välsigne Er nu!

Broder Neville, Er pastor.

FÖRSTA INSEGLET SWD63-0318
(The First Seal)

SERIEN UPPENBARELSEN OM DE SJU INSEGLÉN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska måndag kväll den 18 mars 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org